Dosarul nr. 1–851/17
12-1-78188-22112017

SENTINŢĂ
În numele Legii

10 iunie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru), în componenţa:
Președintelui ședinţei de judecată, judecător Octavian Dvornic
Grefieri: Bosîi Ion,
Bogomolova Victoria,
Țepordei Irina,
Odajiu Daniela,
Ciuleac Doina,
Matfei Eugenia,
Caraman Adriana
Roșca Marinela

Cu participarea:
Procurorilor Vladislav Harti,
Gonța Oleg,
Zlobin *****,
Ghimp Iulia,
Mangîr Stanislav

Apărătorii inculpatului Milaș ***** Grigoraș Ala,
Mîrzenco Iurii,
Taban Natalia

Apărătorii inculpatului Stoica Igor Pavlov Victor,
Lupea Georgeta,
Guțan Marcel

Reprezentantului BC „Banca Socială” SA Balmuș Lilia,
Gureu Valeriu

Interpreților Babușca Cristina,
Seinic Rodica,
Levandiuc Diana,
Filimon Liliana,
Bujor Ala,
Bujor Neonela,
Grosu Victoria,
Jitari Aliona,
Ghenciu Rodica,
Rusu Elena

a judecat în ședință publică, cauza penală privind învinuirea lui

Stoica**********, născut la *****, IDNP ***** cetăţean al Republicii Moldova, originar din r-ul. Grigoriopol, sat. Crasnaia Gorca şi domiciliat în mun. Chişinău, şos. Hînceşti *****, angajat în câmpul muncii în calitate de manager la Crafti Busines, supus militar, celibatar, persoane la întreţinere nu are, studii medii, fără dizabilităţi, titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, nu posedă limba de stat şi fără antecedente penale,

Milaş ***** *****, născut la *****, IDNP ***** cetățean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în mun. Chișinău, str. Grenoble *****, angajat în câmpul muncii în calitate de depozitar la Media Magnat supus militar, divorțat, studii medii speciale, fără dizabilități, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu posedă limba de stat.

Învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 22.11.2017 – 10.06.2026

Procurorul a pledat pentru recunoașterea lui Stoica********** și Milaş ***** ***** vinovați în comiterea infracțiunii prevăzut de art. 251 Cod penal cu eliberarea acestora de pedeapsă în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, cu admiterea integrală a acțiuni civile.

Reprezentantul BC „Banca Socială” SA a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

Apărătorul inculpatului Stoica**********, avocat Pavlov Victor a solicitat emiterea în privința inculpatului Stoica Igor a sentinței de achitare, dat fiind faptul că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.251 CP RM, cu respingerea acțiunii civile.

Apărătorul inculpatului Milaş ***** *****, avocat Grigoraș Ala a solicitat emiterea în privința inculpatului Milaş ***** a sentinței de achitare, dat fiind faptul că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.251 CP RM, cu respingerea acțiunii civile.

CONSTATĂ :

Potrivit rechizitoriului, Stoica**********, în perioada de timp de la data de 12.08.2014 până la data de 19.02.2016, fiind directorul financiar al SRL „Șalim&Co„ Stoica**********, acționând împreună și de comun acord cu administratorul SRL „Șalim&Co„ Milaș ***** *****, urmărind scopul neonorării obligațiilor civile față de SA „Banca Socială”, au înstrăinat și tăinuit din incinta depozitului de pe str. Muncești 29/1, mun. Chișinău, din incinta magazinului „ELAT„ de pe str. Decebal 99, mun. Chișinău, din incinta magazinului „Malldova„ de pe str. Arborilor 21, mun. Chișinău, din incinta magazinului „Sun City„ de pe str. Pușkin 32, mun. Chișinău, din incinta magazinului „Fourchette„ de pe bd. Moscova 19, mun. Chișinău jucării și accesorii pentru copii în valoare de 9 082 596,50 lei, bunuri asupra cărora executorul judecătoresc Cațer

Victor la 12.08.2014 a aplicat sechestru, prin procesul verbal de sechestru nr. 100-387/2014 și care au fost transmise spre păstrare lor personal, sub semnătură.

Astfel, acțiunile inculpatului Stoica**********, au fost încadrate juridic în baza art. 251 Cod penal, înstrăinarea și tăinuirea bunurilor sechestrate, săvîrșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, să asigure integritatea lor.

Potrivit rechizitoriului, Milaș ***** *****, în perioada de timp de la data de 12.08.2014 până la data de 19.02.2016 administratorul SRL „Șalim&Co" Milaș ***** *****, acționând împreună și de comun acord cu directorul financiar al SRL „Șalim&Co,, Stoica**********, urmărim scopul neonorării obligațiilor civile față de SA „Banca Socială", au înstrăinat și tăinuit dii incinta depozitului de pe str. Munceşti 29/1, mun. Chișinău, din incinta magazinului „ELAT,, de pe str. Decebal 99, mun. Chișinău, din incinta magazinului „Malldova,, de pe str. Arborilor 21, mun. Chișinău, din incinta magazinului „Sun City,, de pe str. Pușkin 32 mun. Chișinău, din incinta magazinului „Fourchette,, de pe bd. Moscova 19, mun. Chișinău jucării și accesorii pentru copii în valoare de 9 082 596,50 lei, bunuri asupra căror; executorul judecătoresc Cațer Victor la 12.08.2014 a aplicat sechestru, prin procesul verbal de sechestru nr. 100-387/2014 și care au fost transmise spre păstrare lor personal, sub semnătură.

Astfel, acțiunile inculpatului Milaș ***** *****, au fost încadrate juridic în baza art. 251 Cod penal, înstrăinarea și tăinuirea bunurilor sechestrate, săvîrșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, să asigure integritatea lor.

În ședința de judecată, inculpatul Stoica**********, nu și-a recunoscut vina, comunicând că marfa pe care eu a vândut-o, arestată, pentru asta a fost învinuit, în realitate astfel de marfă nu a existat niciodată. Această marfă el nu a primit-o, nici de la banca socială nici de la Firma Salim and Company sau alte persoane. De asemenea confirmă că această marfă nu a existat în compania Salim and Company. Lista mărfii arestate, în baza cărui au fost aduse învinuiri, este fictivă, și nu are o putere juridică. În confirmarea acestora ar vrea să prezinte probe. Pe documente, marfa pusă în gaj și sechestrată, este în legătură cu creditul de la Banca Socială, argumentele sale se vor referi anume la creditul luat de la Banca Socială.

Cu privire la creditul de la Banca Socială, și anume esența creditului luat de la Banca Socială. Conform contractului de credit 271/2009 din 12.12.2009, compania Salim and Company, i-a fost eliberat un credit în sumă de 28 750000 lei. La acest credit a fost întocmit contractul de gaj, din data de 21.02.2012 în sumă de 13 889 738 lei. Atrage atenția că, la momentul acordării creditului și încheierii contractului de gaj, el, Stoica Igor nu era nici fondatorul și nici conducătorul companiei Salim and Company date. El a procurat-o în luna martie 2012. Acest lucru este confirmat prin decizia Camerei Registrații de Stat. Astfel, el nu a primit nici o decizie sau nu a participat la primirea acestui credit și la formarea juridică a acestui gaj. În confirmarea acestuia este și procesul-verbal al fondatorilor prezentat la acordarea creditului. El a procurat această companie deja când a fost acordat acest credit. În esență, în privința acestui credit compania Salim and Company, în decembrie 2009, a primit creditul în baza contractului indicat mai sus, în sumă de 28 750000 lei. În conformitate cu contractul, creditul a fost acordat pentru procurarea mărfii și anume, jucării pentru copii, de la compania TransFiber Group, după primirea creditului banii în mărime totală au fost achitați companiei TransFiber Group. Trebuie de menționat, că în aceeași zi TransFiber Group, toate aceste mijloace bănești le-a transferat companiei TSD Tur. Ulterior, TSD Tur în aceeași zi aceste mijloaele bănești le-a transferat companie CitadelaCons, conurile căruia se aflau de asemenea la Banca Socială. Copia ordinelor de plată și certificatele de la Banca Socială în care sunt reflectate, scoaterea mijloacelor bănești de pe conturile CitadelaCons le voi anexa. Adică, cu 100% se poate

constata cu certitudine că creditul care a fost acordat, compania Salim and Company timp de o zi a făcut un cerc prin câteva firme și în aceeași zi au fost returnați pe conturile Băncii Sociale, în baza relațiilor cu CitadelaCons. Acest credit trebuie constat ca un credit fictiv din punct de vedere al persoanei care a primit Salim and Company, deoarece acest credit nu a fost îndreptat pentru nevoile lui Salim and Company, și a fost însoțit din partea băncii cu un șir de încălcări. La aceste relații se poate de spus următoarele, însuși cererea privind acordarea creditului a fost examinată timp de câteva zile, ce contravine practicii băncii de acordare a creditului în sume deosebit de mari, în al doilea rând, acordarea creditului fără careva scopuri și folosirea mijloacelor bănești pentru stingerea câtorva obligațiuni față de bancă este o încălcare gravă a regulamentului Băncii Naționale cu privire la acordarea creditului. De asemenea, gajul acordat pentru acest credit Banca nu l-a verificat și nu a verificat existența lui, ceea ce este de asemenea o încălcare gravă. Toate aceste fapte indică că esența acestui credit nu a fost pentru finanțarea companiei lui Salim and Company, dar a fost eliberat pentru rezolvarea problemelor interne a Băncii Sociale, cu participarea activă a conducătorilor băncii. După procurarea companiei el a început să se intereseze de esența acestor operațiuni, și din cuvintele unor colaboratori ai băncii a primit explicații că, Băncii i-a trebuit să treacă această masă bănească pentru refinanțarea unui credit problematic al băncii cu Uzina Fri Fresharis, cum i-au explicat, dacă acest lucru la sfârșitul lunii a noua Banca Socială ar fi putut pierde licența pentru acordarea activității de creditare, din cauza creditelor problematice, inclusiv creditul cu Fri Fresharis. Creditul în sine a fost fictiv și a fost eliberat exclusiv în interesele Băncii Sociale, dar nu al companiei Salim and Company, beneficiarul fictiv al mijloacelor bănești din acest credit a fost Banca Socială.

În privința gajurilor pe creditul dat a menționat următoarele: Contractele de gaj 109 din 21.02.2012, indica masa bănească în sumă de 13 889 738 lei. Contractul de gaj se anexează cu lista mărfurilor. În realitate, dacă e să se orienteze după documente contabile ale lui Salim and Company, atunci darea de seamă indică că, la momentul formării gajului prețul mărfii de fapt care se aflau în companie era 3 382 802, 33 lei, confirmarea acestui fapt este certificatul administratului faliment al firmei Salim and Company, domnul Cuprianov, de asemenea, mai este un document oficial care arată că la bilanțul întreprinderii care se dă la organele de statistică al RM, indică că la începutul anului 2012, adică cu un an jumătate înainte de întocmirea contractului de gaj, marfa și anume jucăriile erau în valoare de 4000 000 lei.

Compania Salim and Company, în acel moment avea câteva magazine de jucării toate vânzările se efectuau prin aparat de casă. Toate mărfurile care erau primite erau în baza declarațiilor vamale sau declarațiilor fiscale. Și activitatea ei era 100% oficială, adică toată darea de seamă financiară arăta faptele reale, și activele și suma mărfii care rămăsese și obligațiunile. Astfel, cu certitudine se poate de spus că întreprinderea Salim and Company la momentul întocmirii contractului de gaj, nu era masa de mărfuri în suma indicată în contractul de gaj. Iar masa reală a mărfii era nu mai mult de 25% din suma indicată în contractul de gaj.

De asemenea este necesar de indicat că, masa de marfă în valoare de 3 318 842, 33 lei la acel moment era gajată de creditul de la Eximbank, deja de câțiva ani. Despre acest fapt Banca Socială cunoștea, în baza dării de seamă prezentată băncii. Gajul pentru a doua persoană este posibil doar în cazul în care există acordul deținătorului de gaj care la acel moment era Eximbank, din partea Eximbank-ului nu era de acord, de aceea Banca socială nu avea dreptul să pretindă la bunurile companiei. Acest lucru este de asemenea reglementat de legislația cu privire la gaj în RM. Astfel, se poate de spus că contractul de gaj nr. 109 din 21.02.2012 avea un caracter fictiv. Și nu reflecta masa reală a gajului. De asemenea, despre festivitatea acestui contract se poate de spus următoarele. În contractele de gaj figurează foi de artenzie, în sumă de

1 764 000,033 lei, însă această artenzie nimeni din lucrătorii Salim and Company nu l-ea văzut și nu a făcut careva lucrări, de asemenea Salim and Company niciodată nu s-a ocupat cu materialele de construcții, cu așa mărfuri, mai ales în aceeași cantitate.

Dacă e să examineze lista mărfii actului 109, găsesc astfel de poziție, marfă pentru 41 711 unități. Poziția 43, marfă pentru obiecte de creație în sumă de 164 270 unități. Poziția 28 jucării moi, în cantitate de 33 824 unități etc.

Astfel de mărfuri nici de cum nu putea fi distribuită în 4 magazine. În misiunea cărora 150 metri pătrați erau în proprietatea companiei Salim and Company. Astfel, suprafața și depozitele companiei Salim and Company nu permiteau fizic să păstreze o astfel de cantitate de mărfuri. Aceste fapte și argumente, indică fictivitatea contractului de gaj, încheiat la data de 21.02.2012. Luând în considerație că creditul luat conform contractului 271/2009 din 12 din 12.12.2009, nu a fost utilizat pentru procurarea mărfii cum era indicat în contractul încheiat, dar pentru realizarea interesului Băncii Sociale. Mijloacele financiare din creditul luat, a fost transferate companiei TransFiber Group. și din momentul primirii creditului și până la stoparea activității companiei în anul 2015, de la compania TransFiber Group nu au fost aduse careva mărfuri, ca dovada este adeverința ce confirmă cheltuielile efectuate dintre Salim and Company și TransFiber Group, ceea ce confirmă calitatea efectivă a contractului de credit.

Ca confirmare la aceasta a participat și Banca Socială, astfel a comunicat că parțial a fost achitat creditul Băncii Sociale.

Suma creditului 27 570 000 lei, din momentul eliberării creditului până în luna iunie 2017, suma procentului creditului oferit era de 12 236 266, 67 lei. O mare parte din aceste obligații, compania TransFiber Group a achitat din conturile sale. După aceste achitării compania Salim and Company a rămas cu datoria de 7 500 000 lei. Dintre care în luna iunie 2013 până în anul 2017 a fost calculat procentul de 1 6000 000 lei, astfel s-a format datoria în mărime de 9 100 000 lei, care în luna august 2014, pe acest cont au fost puse sechestre. Este de menționat că achitarea plăților TransFiber Group de către Banca Socială face parte din cauza penală 2019978032 în care figurează ca părți Banca Socială și anume membri consiliului Băncii Sociale, acționarii Băncii Sociale, fondatorul și directorul companiei TransFiber Group. Persoanele date se învinuiesc în cauza penală pentru escrocherie creditorului bancare. La momentul dat este emisă sentință de către prima instanță.

A menționat faptul că în acea cauză penală nu a fost învinuită persoana compania Salim and Company, nu au avut nici statut de martori. Ceea ce indică la implicarea conducerii Băncii Sociale, eliberarea creditului companiei Salim and Company și achitarea lui parțială.

Despre bunurilor gajate, reieșind din depozițiile sus menționate, a menționat următoarele: că la momentul gajării la compania Salin&Co, era masa de bunuri în mărime de 3 318 842, 33lei, în contractul de credit de la banca socială figurează suma fictivă de 13 889 738 lei. În al doilea rând toată masa de bunuri a companiei Salin&Co în mărime de aproximativ 3000000 lei, la momentul încheierii contractului de gaj cu banca socială, se afla în gaj la Eximbanck. Reieșind din faptul că Eximbanck nu și-a dat acordul în scris la regajarea bunurilor, în fondul băncii sociale de fapt bunurile Eximbanck din punct de vedere juridic nu puteau să se refere la bunurile băncii sociale. Deci toate faptele sus indicate indică fictivitatea contractului de credit încheiat cu banca socială cât și fictivitatea contractului de gaj. Și anume contractul de credit nr. 271/2009 din 12.12.2009 și contractul de gaj 109 din 21.02.2012.

În privința procedurii de aplicare sechestrului și întocmirea titlurilor executorii privind aplicarea sechestrului pe bunuri. Titlul executoriu de aplicare a sechestrului din 12.08.2014 a fost întocmit cu multe încălcări și în esență nu reflecta situația reală cu bunurile sechestrate. Procesul-

verbal a fost întocmit pe sechestrul bunurilor în sumă de 9000 000 lei, conform dării de seamă contabile, compania Salin&Co la situația din 12.08.2014, erau bunuri și anume jucării pentru copii, și mărfuri pentru copii în sumă de 895 015, lei și 18 bani, ce se confirmă prin certificatul semnat de administratorul falimentului Iurii Cuprianov. În procedura de executare, în judecată au fost prezentate poze a acelor magazine prin care au mers reprezentanții băncii sociale și executorul judecătoresc, care au fost anexate la procedura de executare. În realitate reprezentanții Băncii Sociale  și executorul judecătoresc, au vizat magazinul altor persoane juridice, și anume Finansoft SRL. Acest lucru se poate de văzut și din pozele făcute atunci, unde figurează denumirea companiei Finansoft SRL, cui îi aparțineau aceste magazine. Toate actele în aceste magazine și anume statutul, licențele de activitate, cărțile de casă, ordinele cu caracter intern, au fost întocmite de asemenea de compania Finansoft SRL. Ele se aflau în locuri vizibile pe care executorul judecătoresc și reprezentanții Băncii Sociale trebuiau să le solicite, ce confirmă că aceste bunuri erau proprietatea acestei companii. În timpul vizitelor magazinelor de către executorul judecătoresc și reprezentanți Băncii Sociale din partea lor nu au făcut cunoștință cu actele magazinelor, ei nu au efectuat inventarierea și calcularea mărfii, de asemenea nu au examinat starea mărfii și caracteristicile lor, ei s-au aflat câte 10 minute în fiecare magazin, nu mai mult. A menționat că proces-verbal de aplicare a sechestrului a fost întocmit cu încălcări și anume, în el sunt făcute corectări cu diferite pixuri în câteva locuri, ceea ce sa depistat în procesul de efectuare a expertizei judiciare. În al treilea rând trebuie a menționat faptul că procesul-verbal de aplicare a sechestrului din 12.08.2014 nu conține lista mărfurilor, prețul lor, caracteristica lor și starea lor în care se aflau. Ceea ce contravine codului de executare. Procesul-verbal este reflectat conținutul contractului de gaj de 3 ani din 21.02.2015, conținutul căruia era fictiv. A menționat faptul că în 2015 compania a Salim&Co a fost trimisă în procedura de faliment. În conformitate cu legea insolvabilității toate titlurile executorii își pierd puterea privind valoarea materială, se transmite administratorului de faliment. Din partea Băncii sociale careva acțiuni nu au fost întreprinse. Peste 2 ani Banca Socială s-a adresat la procuratură cu cerere privind intentarea procesului penal, adică peste 2 ani, după pierderea efectelor juridice ale titlurilor executorii.

La întrebările adresate suplimentar a comunicat că toate procedurile privind aplicarea sechestrului aveau caracter straniu. Reprezentanții Băncii i-au chemat la bancă și au spus că ei cu o deligație mare vor să viziteze toate magazinele care activează sub brandul MamaPanda, din toate magazinele doar unul aparținea companiei Salim&Co. Vizitând toate magazinele, nepunându-le la cunoștință despre esența procedurii și despre faptul că ei au intenția de aplica sechestru pe mărfuri, ei au vizitat toate magazinele, apoi s-au întors la oficiu unde li s-a comunicat că în realitate este procedura de aplicare a sechestrului, au întocmit lista sechestrului și au solicitat ca el în calitate de fondator să o semneze, ceea ce contravine legii. Nu cunoaște din ce cauză s-a solicitat ca el în calitate de fondator să semneze și nu administratorul.

Milaș în calitate de administrator primea salariu și în calitate de administrator se ocupa de procurarea mărfii plus mai primea diurna. Nu își amintește din perioadă, dar de la început a activat la întreprindere ca economist până în martie 2012, dar din 2012 a procurat această companie problematică. Până în martie 2012 Milaș a activat în calitate de cofondator, lui îi aparținea 20% din capitalul firmei, concomitent era administratorul companiei. După ce i-a vândut lui compania și partea lui, el a rămas doar în calitate de administrator al întreprinderii. În obligațiile lui intrau nemijlocit cu gestionarea și organizarea activității magazinelor, procurarea și logistica, de asemenea și cu problemele gospodăriei. Toate creditele care au fost primite de la bancă, hotărâri au fost decise de toți membrii fondatori la cel moment și anume ***** Milaș și

Șulga Natalia căreia îi aparținea 80 %. El poate să confirme că ei aveau și parteneri investitori care posibil au participat la adoptarea hotărârii. Poate să spună că erau doi investitori Oleg Șulga și Igor Bordeniuc, dar toate actele erau semnate de ***** Milaș și Șulga Natalia. În primul rând în depozițiile sale a declarat că de fapt nu era nici o masă de bunuri și mărfuri gajate. Sechestrarea a avut loc doar pe hârtii de aceea nu a avut ce să vândă în primul rând, se poate să se adreseze la administratorul Cuprianov în darea de seamă în procedura de faliment, unde el a indicat că în perioada din 2012-2015 careva operațiuni dubioase din partea fondatorului Stoica și administratorului Milaș nu au fost întreprinse. Ei nu au primit careva bunuri materiale din partea întreprinderii și toate mijloacele bănești erau cheltuite doar în activitatea operațională și scopurile întreprinderii în acea perioadă. De asemenea a menționat că instanța de fond în procedura de faliment prin hotărârea sa, i-a respins Băncii Sociale atragerea la răspunderea subsidiară pe el Stoica Igor și pe ***** Milaș pe motivul lipsei nefondării. Repetă că această masă de bunuri de fapt lipsea la întreprindere. În momentul aplicării sechestrului nu a fost numărate careva bunuri, nu s-au verificat cu datele contabile, nu sa valorificat starea mărfii și nu sa transmis prin listă nici lui și nici lui Milaș

Magazinele care au fost vizitate de reprezentanții băncii se aflau în sec. Rîșcani pe bd. Moscovei, al doilea în CC SunCity, al treilea CC Elat, magazinele care aparțineau companie FinaceSoft și magazinele care se aflau în mall care nemijlocit aparțineau companiei Salim&Co. În primul rând, nu prea cunoaște bine limba de stat, și conținutul procesului-verbal nu i-a fost tradus, mai mult ca atât, în formă verbală i s-a spus că pot activa în continuare și să vândă marfa mai departe, ceea ce contravine procedurii de aplicare a sechestrului. Nu a contestat procesul-verbal din 12.08.2014, a concretizat că ei au contesta procesul-verbal de aplicare a sechestrului, la moment se află la examinare. La momentul intentării procesului când a depus declarații a spus că el nu a semnat procesul verbal de aplicare a sechestrului și că nu recunoaște semnătura, de la fila dosarului 82. Acest lucru a fost cu 14 ani urmă și nu ține minte toate nuanțele. Erau careva documente pe care el le-a semnat dar care anume eu nu ține minte care anume. A spus în declarație că datoria față de banca socială la momentul întocmirii procesului-verbal de aplicare a sechestrului era în jur de 9000 000, acesta sumă este indicată și în procedura falimentului indicată de banca socială. Deoarece în procedura falimentului toate operațiile se suspendă și dobânzile, penalitățile nu se calculează, suma care era în 2015 este și la ziua de azi. La momentul de aplicare sechestrului de fapt nu erau bunuri materiale conform contractului de gaj și nu era necesar de aduce la cunoștință executorului judecătoresc despre marfa care nu era în stoc. Conform contractului de gaj masa de bunuri era în circulație și conform contractului avea dreptul să o vândă, nu era necesar să o țină în stoc. A adresat plângere la procurată pe marginea fictivității contractului de gaj cu aproximativ jumătate de an în urmă.

Cunoaște despre faptul că reprezentanții Băncii Sociale la aplicarea sechestrului au făcut poze la marfa care aparținea lui Finansoft SRL, știe asta pentru că la acel moment era administrator, mai mult ca atât, a menționat că această marfă se afla în gaj la MAIB care apoi a fost stins. La toate întrebările reprezentanților băncii a răspuns, posibil că nici nu au pus aceste întrebări, referitor dacă marfa este gajată și dacă îi aparține la Finansoft SRL. Repetă că la momentul vizitării magazinelor, lor nu li s-a comunicat că se efectuează procedura de aplicare a sechestrului. Nu își amintește dacă în procesul-verbal a menționat că bunurile aparține lui Finansoft SRL, deoarece în procesul-verbal lipsește lista mărfii, și nu era clar asupra la ce se pune sechestru.

În ședința de judecată, inculpatul Milaș ***** *****, nu și-a recunoscut vina, comunicând că în compania Salim and Company a lucrat în calitate de administrator, răspundea

de procurarea, transportarea și certificarea, de vamarea mărfii. Stoica Igor activa în calitate de director financiar, se ocupa de contabilitate și finanțe, dări de seamă, cu băncile. În acea vreme Igor Bordeniuc era proprietar.

El efectua indicațiile lui. De asemenea și în privința băncii, să semneze, să pună ștampila, să ducă documente. Ce ține de creditul de la banca socială în sumă 28 750 000, în baza creditului de creditare din 12 decembrie 2009. Creditul a fost eliberat în aceeași zi în baza contractului de vânzare-cumpărare cu compania TransFiber. Toți banii au fost transferați, Trans Fiber s-a obligat să transmită, mărfuri pentru copii. Acești bani au trecut prin mai multe companii, în aceeași zi și sau întors în bancă. Salim and Company a transferat toți banii la compania TransFiber. Și ultima la rândul său a transferat banii TSD Tur. TSD Tur a transferat la compania Citadelacons. De la Citadela Cons în aceeași zi a întors banii în bancă, toate operațiunile au avut loc în aceeași zi

Banii au fost întorși în bancă în contul vânzării, gajul problematic. Toate operațiunile au avut loc, și se primește că creditul a fost eliberat nu pentru compania Sharlin, dar pentru vânzarea gajului Cita dela Cons băncii. Din partea băncii niciodată nu au fost verificări pentru a verifica scopul folosirii creditului. Ceea ce spune despre faptul că banca a cunoscut că nu vor fi livrări de mărfuri. Banca a cunoscut despre faptul că livrarea nu va avea loc, nu a verificat folosirea creditului la eliberarea acestui credit. De asemenea nu a interesat-o gajul, deoarece toți banii în aceeași zi s-au întors în bancă. Pentru eliberarea acestui credit și încă vreo câteva asemănătoare a fost intentat dosar penal nr. 2019978030, fiind atrași la răspundere conducătorii băncii Abramova Evghenii, Valentina și alții. Toată conducerea băncii a fost atrasă la răspundere pentru acordarea acestui credit și altor asemănătoare, legate cu Igor Bordeniuc. În privința băncii sociale și a lui Igor Bordeniuc declarantul nu a fost pus la curent în totalitate. Compania ce a putut pune în gaj, compania nu era foarte mare, având doar 4 magazine, să pună gaj pe 28 750 000. În acel moment nu exista gajul pretins de bancă. În acel moment compania Shalin a pus în gaj toate mijloacele de circulație. Creditul care nu era destinat lor ca urmare a fost cauza falimentării firmei lor.

În privința aplicării sechestrului, a menționat că sechestrul a fost aplicat cu multe încălcări grave. Nu a fost nimic calculat câtă marfă a fost, de care fel, la ce preț, în ce sumă. Sechestrul a fost efectuat în baza unor fotografii din fiecare magazin. Pe fotografiile prezentate de executorul Cațer se vede că la intrarea în magazin este denumirea companiei și aceasta nu este compania Shalin. Acolo este scris compania Finance Soft. Marfa sechestrată aparținea companiei Shalin doar în mărime de 10%. Restul mărfii sechestrate nu aparținea companiei Shalin. Sechestrul a fost aplicat pe magazinele care nu aparțin companiei Shalin. Executorul judecătoresc intra în magazin, poza și peste 15 minute ieșea. La momentul aplicării sechestrului, conform dării de seamă contabile, compania Shalin avea doar marfă în sumă de 1 500 000 00. În însuși documente sunt corectări cu câteva pixuri, ceea ce de asemenea nu este admisibil, de asemenea nu i-a fost prezentată traducerea în limba rusă, el limba română nu o cunoaște. Reprezentanții băncii spuneau că acel sechestru este o pură formalitate și nu înseamnă nimic, și că pot să activeze mai departe cum lucrau, nu a fost sigilat nimic, nu a fost închis nimic. Activitatea întreprinderii continua în regim normal.

După blocarea conturilor întreprinderii, ei nu puteau să procure marfă nouă în schimbul celei vândute. Pentru anul 2014, ei au încercat să deblocheze contul, să găsească investitori, să se înțeleagă sau să facă refinanțare pentru a putea continua să activeze, dar nu li s-a primit. Conform dării de seamă a lichidatorului Cuprianov, conform dării de seamă financiare pentru anul 2014, compania a plătit arenda 4 ml 98 200, 15 841 pentru internet, pentru materiale 30 566, asigurarea bunului 15 500, transportarea mărfii 41 300, salariul colaboratorului 225 000, achitarea impozitelor 303 700, amenzi și penalități 83 000, comisionul băncii 9 800, dobânda

băncii 817 000, achitarea creditelor 612 000. Acestea arată că toți banii care proveneau din vânzări erau repartizați pentru necesitățile întreprinderii și declarantul nu reținea nimic.

La întrebările adresate suplimentar a comunicat că creditul inițial, cel din 2009, asupra mărfii nu a fost aplicat gajul. La momentul încheierii contractului din data de 01.03.2012, nu a fost verificată marfa. La data gajării mărfii din contractul 01.03.2012 marfa menționată nu era în depozit. După contabilitate marfa nu era pe deplin, dar era în proporție de cel mult de 30%. Sechestrul a fost pus din câteva poze din magazin, nimic nu s-a verificat. La momentul întocmirii procesului-verbal de sechestru marfa nu a fost verificată și nimic indicat, la fel nici suma nu a fost indicată. La magazinele Șalim & Co domnul Cațer nu a verificat și nici nu a fost prin magazin, Martorul Craciun a confirmat că nu a fost nici o inventariere, în acte este menționat că procedura a fost inițiată la ora 9 dimineața și s-a finisat la ora 12:00, în acest timp nu este posibil de verificată marfa de 9 milioane. Marfa pe care s-a pus sechestru nu aparținea companiei Șalim & Co și nici magazinelor care aparțineau companiei Șalim & Co. Acestea se vede din pozele care au fost prezentate de executorul judecătoresc. Acestea erau a companiei FinanSoft. Companiei Șalim & Co aparțineau 10% din marfa sechestrată. Ei nu au contestat sechestrul, deoarece reprezentatul băncii a spus că procedura este formală. Magazinele nu au fost închise, ei cum lucrau așa o făcea și în continuare. Documentul în limba rusă nu a fost tradus și ce a semnat tot nu a știut. Acest credit a fost dat doar în interesul băncii, era o schemă financiară a băncii. Aceștia spuneau că compania Șalim & Co cum a lucrat așa poate să lucreze în continuare, banca niciodată nu a verificat cu ce scop se utiliza creditul și dacă a fost gajat, ceea ce confirmă participarea băncii în această schemă. Acestea confirmă că conducerea participa în această schemă. Pentru eliberarea la astfel de credite la fel ca și altor companii, au fost inițiate dosare penale, cu emiterea sentințelor de condamnare în privința directorilor și acționarilor băncii. Compania Șalim & Co a fost intermediar, pentru a acoperi scopul creditului în favoarea băncii. Din 2009 până în 2014 doar procentele acestui credit au fost 12 200 000, deși banii s-au întors în bancă în aceeași zi. Niciodată nu au fost utilizați de compania Șalim & Co și nu au avut un efect economic. Personal nu a avut nici un beneficiu din vânzarea mărfii sau primirea creditului, doar dosare și cereri. Aceasta a fost schema băncii și a lui Bordeniuc Igor. Nu l-au înștiințat despre aceasta, și banii nimeni nu îi plătea. Cu această schemă este un dosar penal pe rolul instanței Buiucani, unde se examinează acordarea creditului companiilor afiliată lui Bordeniuc Igor, 4 sau 5 companii. Bunurile indicate în anexa de confirmare notarială a gajului din 2012 nu au fost numărate și verificate. Nimeni nu i-a explicat ce este la poziția 53 din confirmarea de înregistrare a gajului din 01.03.2012, doar i s-a spus să semneze pe contract. Presupune că la poziția 54, erau mărfuri vechi, uzate și distruse care se aflau în depozit. La poziția 55 erau indicate foi de artenzie dar nu era așa marfă la întreprindere.

În momentul semnării acestor credite, indicate ulterior în confirmarea gajului, banca nu a solicitat gajarea, dar doar prin contractul nr. 109 din 2012. Nu știe de ce nu s-a solicitat gajarea anterior, doar se ducea să semneze actele, nu i s-a explicat. În acea zi când a fost pus sechestrul, nu cunoaște dacă cineva din compania lui a dat factură fiscală, el doar a fost în oficiu și i sa spus să semneze. Reprezentatul băncii i-a spus că aceasta este doar o formalitate, în baza fotografiei. Dacă a prezentat poze nu poate să spună. În momentul sechestrului din 2014, Stoica Igor avea funcția de director financiar. Decizia privind gajul nu cunoaște cui îi aparținea, dar nu era a lui. Decizia de a transmite marfa nu cunoaște cui îi aparține, nu știe de ce nu s-a transmis marfa directorului financiar Stoica Igor ci fondatorului Stoica Igor. El poate să presupună cum spunea reprezentatul băncii că aceasta a fost o formalitate, au spus cum lucrați așa și continuați, este doar o formalitate și cum este întocmit actul așa lucrau.

Procesul-verbal de sechestru, așa cum a spus reprezentantul băncii, el îl considera o formalitate, în acea perioadă nu cunoștea care este procedura.

Compania Șalim & Co este încă în proces de insolvabilitate, procesul încă continuă. În momentul deschiderii procedurii de insolvabilitate nu a fost identificat stocul de marfă la data aplicării gajului, cât și la data aplicării sechestrului. În procesul de insolvabilitate banca a depus cerere de atras la răspundere subsidiară, dar instanța a respins-o. Hotărârea primei instanțe este contestată în instanța ierarhic superioară.

A semnat procesul-verbal de aplicare a sechestrului din 12.08.2014, dar nu înțelegea ce a semnat, deoarece nu cunoaște limba română. Procesul-verbal a fost încheiat cu încălcări, a aflat după ce instanța a constat acest lucru. În acea perioadă nu cunoștea că există așa procedură. Actul privind sechestrul l-a contestat în judecată anul acesta. Nu a verificat ce marfă se afla în stoc înaintate de a semna procesul-verbal. Nu cunoaște care era datoria față de bancă în momentul aplicării sechestrului, cu aceasta se ocupa directorul financiar. Marfa pe care s-a aplicat sechestrul a fost vândută. Marfa se vindea din motiv că compania activa și banii din vânzări se duceau spre chirie și impozite, la salariu, procentele băncii, dar nu putea suplini stocul de marfă nouă, deoarece conturile erau deja blocate. Banca și executorul cunoștea despre vânzarea mărfii, el personal nu a informat, dar reprezentanții băncii cunoșteau, ei nu le-au interzis să efectueze lucrări, din potrivă, au spus să activeze în continuare. Nimeni nu a întrebat dacă toată marfa pe care a fost aplicat sechestru aparține companiei Șalim & Co, doar au făcut careva poze. Când era administrator cunoștea parțial ce marfă este în momentul aplicării gajului în anul 2012. Ca administrator se ocupa cu procurarea mărfii, certificarea, cu depozitarea și nemijlocit cu marfa. Decizia de a lua credite de unde să ia și cât să ia, aparținea beneficiarului efectiv Bordeniuc Igor. Nu mereu actele pe care le întocmea erau în limba rusă, la început erau doar în rusă, ulterior doar în română.

În calitate de administrator din câte își amintește a semnat contractul de gaj nr.109 din 2012. Nu a avut obiecții la contractul de gaj deoarece nu cunoștea conținutul. Din câte cunoaște nu putea să vândă marfa fără acordul băncii, dar avea această permisiune de la bancă. La ziua de azi probabil compania Șalim & Co formal are datorie față de bancă. Datoria a apărut nu doar din vina companiei.

În cadrul examinării cauzei au fost administrate unui șir de probe, după cum urmează:

- Depozițiile martorului Ermoliuc Felicia, care fiind audiată în ședința de judecată a declarat că din cei prezenți în sală îl cunoaște pe domnul Stoica. Am avut alte dosare în instanțe de drept civil, unde dumnealui avea calitatea de reprezentant al debitorului ȘALIM & CO în proces de lichidare, în alte relații nu sunt. La moment cunoaște că este intentat dosar penal pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul central la acțiunea, plângerea Băncii Sociale depusă către CNA, în baza art. 251 CP.

La întrebările adresate suplimentar a comunicat că, către Banca Socială a fost depusă cererea, data nu o cunoaște, la moment anul 2009, privind acordarea unui credit în sumă de 28 570 000 lei de către administratorul SRL ȘALIM & CO domnul Stoica Igor sau Milaș *****. Cererea a fost satisfăcută și a fost acordată suma respectivă. Întru garantarea rambursării creditului acordat a fost instituită garanția prin gaj și anume bunurilor mobile jucării pentru copii. Contractul de gaj a fost semnat de către ambele părți, respectiv aceștia fiind cunoscuți cu condițiile contractuale. Pe parcursul beneficierii de acești bani, ȘALIM & CO și-a onorat obligațiunile, achitând parțial suma acordată. Însă, la un moment dat, în circumstanțe necunoscute aceștia au încetat achitările, acumulând o datorie în jur de 8000 000 00 lei. Din acest considerent, Banca Socială fiind creditor și-a exercitat drepturile sale înaintând în instanța de

drept comun o cerere de chemare în judecată prin care a solicitat încasarea forțată din contul debitorului și a fidejusorilor două persoane juridice. Totodată, a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului bunurilor ce au aparținut companiei juridice și a conturilor bancare. Titlul executoriu privind asigurarea acțiunii a fost pus spre executare executorului Cațer Victor. Acesta, la rândul său, a intentat procedura de executare și a aplicat sechestru asupra tuturor bunurilor pârâților. Totodată, în procedura de executare executorul s-a deplasat la fața locului pentru a aplica sechestrul bunurilor ce se aflau în proprietatea codebitorilor. Fidejusor era Transfiber și Finansoft SRL, și debitor era ȘALIM & CO. Fiind la fața locului, acesta a aplicat sechestrul asupra jucăriilor depistate la magazinele din centrele comerciale unde își desfășurau activitatea debitorii. În acest sens a fost întocmit proces verbal de sechestru în prezența reprezentantului creditorului BC Banca Socială SA, Golubco Vitalie, nu este sigură, dar probabil mai era cineva din reprezentanți. În procesul verbal este menționat cine a participat nemijlocit, și în prezența Stoica Igor și Milaș *****. Bunurile sechestrate au fost lăsate la locul aflării, și au fost încredințate sub semnătură fondatorului SRL ȘALIM & CO Stoica Igor și administratorului Milaș *****. Totodată, aceștia au fost avertizați despre obligația asigurării integrității bunurilor precum și a cantității acestora și despre art. 251 CPP, fapt pentru care aceștia au semnat. Ulterior, dacă nu greșește în 2015 în privința lui ȘALIM & CO a fost intentat procesul de insolvabilitate. Administrator al insolvabilității fiind numit Cuprian Iurie. Acesta exercitând funcțiile de administrator a efectuat inventarierea masei debitoare a persoanei insolvabile. Ca rezultat al inventarierii s-a stabilit că bunurile atât gajate cât și sechestrate de fapt nu există. Respectiv, BC Banca Socială SA în proces de lichidare, a fost validată ca creditor chirografar cu toate că avea dreptul de creditor garantat. Reieșind din faptul că s-a demonstrat că bunurile nu există și domnul Stoica fiind invitat la sediul băncii, nu a putut spune unde este locul aflării bunurilor banca a depus o plângere către CNA, prin care a solicitat să fie luate măsurile de rigoare. Acord sau înștiințare din partea băncii privind posibilitatea comercializării sau ridicării nu a existat după aplicarea sechestrului de către executorul judecătoresc.

Nu participat în cadrul aplicării sechestrului, nici nu era angajată. Cunoaște cine a participat conform procesului verbal. Cunoaște procedura de ridicare doar din materialele dosarului. Nu cunoaște cine închiria sau cine era locator al magazinelor în care s-a efectuat inventarierea. Reieșind din procesul verbal, în care s-a semnat administratorul, bunurile aparțin lui ȘALIM & CO. Marfa nu a fost ridicată în baza contractului de gaj, deoarece este un drept al băncii și nu este obligația creditorului de a ridica bunurile gajate, respectiv ele urmau să se afle în magazinul care se comercializa. Banca a făcut tot conform legii pentru a rambursa creditul. A fost obligația celor care și-a asumat obligația să nu le înstrăineze și să asigure integritatea acestora, și faptul că ȘALIM & CO suportă careva cheltuieli de arendă sau salariu nu ține de competența băncii. Nu cunoaște dacă din partea băncii au fost intentate careva acțiuni în privința persoanei care au admis neasigurarea gajului. Totodată, a menționat că nu au fost persoane care au admis neasigurarea gajului. Titlul executoriu este depus la executare, însă, atât în privința lui ȘALIM & CO cât și a Finansoft SRL au fost intentate proceduri de insolvabilitate respectiv procedura de executare a fost încetată în privința acestora. Cât a fost în gaj debitorul avea dreptul să realizeze bunurile și să suplinească cu altă marfă, asigurând bunul conform contractului de gaj. Era obligat să mențină volumul care era depus în gaj conform contractului de gaj. Însă, după aplicarea sechestrului deja debitorul i-a obligat să asigure integritatea stocului care a fost sechestrat. Nu poate răspunde referitor la clauzele prevăzute în Contractul nr. 109 punctul 5, din 21 februarie 2012 și nu poate explica, pentru că este scris în limba rusă. Dacă în anexa contractului de gaj nu este menționat însemnă că debitorul gajist era obligat să asigure existența

la momentul verificării de către bancă să fie atâtea unități cu aceeași denumire și caracteristici câte sunt indicate în contractul de gaj. Nu poate spune din motiv că nu cunoaște fiecare obiect în parte câte erau la momentul aplicării sechestrului, în comparație cu data aplicării gajului. Nu cunoaște care bunuri din lista anexată la contractul de gaj absentau la procesul verbal de sechestru. Când s-a aplicat sechestrul pe bunuri nu s-a aplicat doar pe bunurile gajate, dar pe toate bunurile care au fost depistate la acel moment. Respectiv nu are relevanță ce este scris în contractul de gaj. Ei de aceea și au mers pe acțiunea de încasare a sumei și nu pe transmitere în posesie a gajului. Bunurile care au fost aplicate sechestru, în anul 2014, sunt indicate în procesul verbal la care sunt anexate poze. La acel moment s-a mers pe calea că domnul Stoica a eliberat un certificat sub semnătură și cu ștampila ȘALIM & CO la data de 12 august 2014 unde indică locul aflării, buticurile în centrele comerciale, precum și valoarea acestora, nefiind enumerată lista bunurilor concretă, valoarea acestora fiind indicată de 9 milioane, 955 860 lei. Acest certificat a fost anexat la materialele dosarului la plângerea inițială a băncii precum și ulterior în cursul desfășurării anchetei. Nu există nici o listă exhaustivă a bunurilor pe care s-a aplicat sechestrul, este doar valoarea. La faza urmăririi penale a făcut declarații. Declarațiile făcute la faza urmăririi penale le susține integral. Personal nu a asistat la aplicarea semnăturii dar avea documentele în original.

- Depozițiile martorului Cuprian Iurie, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că cunoaște din ce motiv a fost invitat în ședință de judecată de astăzi. Din cei prezenți în sală cunoaște pe Stoia și Milaș care au participat la ședințele de insolvabilitate. Cu domnul Stoica și Milaș sunt doar în relații de serviciu.

La întrebările adresate suplimentar a comunicat că, prin hotărârea Curții de Apel din 16 noiembrie 2015, a fost anumit în calitate de administrator al procesului de insolvabilitate al companiei Șalim&Co și până în prezent este administrator și ulterior a fost confirmat în calitate de lichidator al acestei întreprinderi. Până a nu fi numit în calitate de administrator el nu i-a cunoscut pe domnul Stoica și Milaș.

Analizând documentele a constatat că întreprinderea este în stare de insolvență unde a fost prezentat raport către instanța de insolvabilitate care a confirmat prin hotărâre această situație.

În momentul de față sunt validați în calitate de creditori, 3 creditori Banca Socială, Eximbank, și compania Transviber.

Banca Socială este validată aproximativ cu suma de aproximativ peste 8 milioane, o sumă mare. Această datorie s-a format în urma obținerii creditului bancar care parțial a fost achitat de către fidejusor și însăși companie dar au rămas restanțe.

Conform datelor primite de la Ministerul Justiției unde se află Registrul, au fost enumerate bunurile gajate în calitate de jucării, mijloace circulare.

După ce a fost investit în funcție, peste o lună a făcut inventarierea și în rezultatul inventarierii au fost depistate unele bunuri a căror sumă totală a bilanțului este 15 mii și ceva. Nici un bun care era gajat nu era depistat la inventariere. Erau bunuri niște mese, covorașe, calculator care deja a expirat termenul de exploatare a lor dar nu știu din care motiv nu au fost scoase de la evidența contabilă. Contabilitatea întreprinderii a fost verificată. În cadrul examinării cazului de insolvabilitate la solicitarea Băncii Sociale a fost efectuată analiza unde au fost vândute bunurile și dacă au fost vândute ce s-a făcut cu sursele financiare obținute din vânzarea acestor bunuri. A menționat că această solicitare a fost primită doar de la Banca Socială, de la alt creditor gajist asemenea solicitare nu a fost. El a făcut o analiză unde s-au dus sursele financiare în ultimii trei ani, fiind că conform condițiilor contractului de credit acestea erau mijloace circulare erau jucării. Întreprinderea era în drept să comercializeze aceste bunuri

dar într-un timp scurt să le restabilească înapoi. Bunurile au fost vândute dar restabilirea lor nu s-a efectuat. A prezentat analiza și a prezentat copiile facturilor fiscale și-a altor documente care confirmă acest fapt și majoritatea au fost achitate pe cheltuieli corecte adie salarii, impozite, arenda, chiria și alte cheltuieli de întreținere care necesită întreprinderea. Menționează că nu a putut concretiza că un gaj similar era și la altă bancă și nu am putut concretiza care anume bunuri nemijlocit îi aparținea ca gaj la Banca Socială, de aceea și am făcut o analiză amplă.

Conform evidenței contabile aceste bunuri erau la evidență în magazine, depozite dar când el a preluat întreprinderea aceste bunuri nu erau.

Din vânzarea bunurilor au fost careva achitări de credit la Banca Socială, a fost achitări și de la fidejusor dar au fost și achitări de la Șalim&Co.

Ca să nu ducă în eroare pentru data viitoare poate prezenta analiza, era convins că este la materialele dosarului deoarece a fost prezentată la toate părțile. În analiză este indicat și numărul pe fiecare factură, cheltuieli. Analiza este făcută atât pe dae cît și pe direcția de achitare.

La momentul preluării întreprinderii magazinele erau închise și depozitul era închis, și practic nu avea nimic. Aceste bunuri erau depozitate la locul juridic al întreprinderii la adresa de domiciliu al lui domnul Milaș. A format Comisia și cu Comisia s-au pornit la fața locului și a depistat bunurile care le-a enumerat și le-am indicat în proces verbal. Adresa de domiciliu este aceeași adresă juridică, pe str. Grenoble.

La momentul preluării creditului conform documentelor Șalim&Co avea contracte de arendă, erau cheltuieli efectuate reieșind din analiza efectuată. Totodată, a primit și pretenții de la foștii prestatori de încăperi dar a rezolvat. Reprezentanții de la bancă au insistat că și până în prezent după ce a preluat erau magazinele și special a trecut pe la fața locului și a solicitat documentele de la magazinele unde înainte se afla bunurile și au prezentat alte documente de la altă întreprindere cu alți chiriași dar nu era Șalim&Co. Ei au fost și au verificat la Malldova, la Jumbo și Elat, la depozitul de pe str. Muncești și la Grandhall. A fost anume la adresele respective deoarece acestea sunt adresele indicate în contractele de bilanț. A făcut și notificări dar nu a primit informație prin poștă dar a primit informație nemijlocită. El a vrut să facă aceasta la fața locului, la solicitarea Băncii Sociale, ceea ce a și raportat la instanța de insolvabilitate. Analiza a fost făcută deoarece au fost încasate venituri și au fost efectuate cheltuieli din aceste credite, dar nu s-au efectuat recuperarea acestor bunuri conform contractului. Erau încheiate contracte de furnizare a bunurilor, adică de import. De exemplu, a fost transferat la Transviber credit pe banii ereditari pentru procurarea jucăriilor, dar de la Transviber nu avea informații că au fost careva venituri, adică banii au fost transferați, dar de la compania dată marfa nu era livrată.

Transviber a făcut achitări pentru credit pentru Șalim&Co, o sumă serioasă de milioane de lei, adică, pentru Șalim&Co o parte din suma de credit a fost achitată de către Transviber.

Din câte el a înțeles situația, întreprinderea Șalim&Co a fost transferate sume pentru procurarea producției în magazine care nu a fost adusă și din veniturile obținute au achitat cheltuielile curente, adică cheltuielile pentru continuarea și menținerea activității și din câte a înțeles erau în așteptare de a primi producția, dar producția nu a primito. În opinia sa greșeala administrației Șalim&Co a fost, administrația a trebuit magazinele să le închidă deodată, ca să nu formeze datorii suplimentare. Au încercat să mențină întreprinderea dar în opinia sa a trebuit deodată a reducă activitatea.

El a analizat activitățile pe perioada de 2-3 ani și în acest timp au fost vândute bunurile. Trebuie să ridice materialele ca să poată spune precis. Banca Socială a prezentat niște materiale de sechestrare dar în opinia sa aceste acțiuni nu au fost făcute corect. Băncile, primul și a doilea deținători de gaj nu verificau la timp gajul, s-a făcut formal, sau nu se făcea un timp îndelungat

verificarea gajului. Banca a prezentat un act de sechestru judecătoresc de la executor, dar dumnealui nu a fost la fața locului dar era pe hârtie doar, nu era sigilii și nu era cum să identifici marfa dată.

Bunurile respective la momentul aplicării sechestrului la depozit erau, dar el nu poate să spună a cui erau bunurile acestea ca gaj, a Băncii Sociale sau a Eximbank.

Ei în cadrul ședinței stabilesc vinovăția persoanei, la aducerea întreprinderii la insolvență, dar nu a stabilit însușirea banilor ca dividente, dar au fost achitate cheltuielile curente a întreprinderii care necesită conform facturilor fiscale eliberate.

Marfa a fost vândută după ce a fost luat creditul. În anul 2014 când s-a efectuat sechestrarea de către executorul judecătoresc, el nu poate spune dacă era aceeași marfă care anterior a fost ridicată în borderou când s-a eliberat creditul, dar era marfă ca jucării, deoarece nu are cod de identificare. Dar în sumă și volum era aceeași marfă. Reieșind din faptul că sunt multe poziții necesită un termen mai mare de verificare, el a verificat dacă coincide costul acestor mărfuri.

La momentul verificării, marfa era mai puțin de suma de 9 milioane. Precis a să poată spune dacă o să ridice documentele.

Când a fost prezent executorul judecătoresc, el nu a fost prezent, dar în opinia sa executorul trebuia să pună sigiliu sau să facă mențiuni pe cutii că este anume această marfa. De exemplu, dacă a venit la depozit marfă, executorul nu știe că anume această marfă a fost gajată sau este gajul altei bănci sau este marfa care nu a fost gajată. El la acest fapt nu a putut da apreciere, dar ceea că era la momentul de față marfă lif depozit era. El a preluat întreprinderea în anul 2015 în luna noiembrie, când a fost intentată procedura de insolvabilitate.

Când a fost efectuată procedura de inventariere el a expediat invitație la toți creditorii, dar nu toți s-au prezentat, reprezentantul Băncii Sociale nu a fost prezent. Procesul verbal de inventariere și actele sunt anexate la dosarul de insolvabilitate.

De către organele de urmărire penală a fost solicitat efectuarea controlului, expertiză legală contabilă sau nu, dar la efectuarea controlului de către organele de revizie el a prezentat toate actele solicitate de dânșii și a semnat actul de control. În actul care el a semnat nu a văzut dacă era menționat că era anume acea marfă sau nu, era control general.

Actul respectiv dacă va fi necesar îl v-a prezenta. Dar ca să-l prezinte o să aibă nevoie de timp, deoarece întreprinderea este pregătită pentru lichidare și actele sunt la depozit.

Marfa a fost realizată până la înaintarea cererii introductive. Deja când și-a dat seama că nu poate restabili activitatea, debitorul a înaintat cerere introductivă de inițiere a procesului de insolvabilitate în anul 2014-2015. Ultima dată el nu poate să spună dar dacă este necesar poate prezenta materialele necesare.

Stocul de marfă în sumă de 3 milioane de la începutul anului nu putea să se majoreze până la 9 milioane, deoarece nu erau surse financiare pentru a acoperi această diferență.

Când el a examinat activitatea întreprinderii înafara de gajul de la Banca Socială mai era încă un credit bancar și gaj prezentat la Eximbank.

Gajul la Eximbank era similar cam același grupuri de mărfuri iar suma este mai mică, precis nu poate spune deoarece trebuie să ridice materialele ca să vadă ce sumă a fost solicitată în calitate de credit.

Banca Socială a prezentat careva documente privind verificarea gajului, cum a fost verificat acest gaj, nu pot spune, dar ceea că gajul se verifica mai rar decât era necesar și prevăzut în contract asta este adevărat.

Când el a făcut analiza a prezentat informația cu facturi în baza căreia s-a făcut achitările, pentru arenda încăperilor în sumă de 5 milioane. Achitările au fost efectuate în baza facturilor fiscale eliberate către Șalim&Co, de către prestatorul de servicii și companiile care prestau încăperile. Încăperile sunt foarte costisitoare.

Scopul creditării era de dezvoltare a afacerii, pentru mijloacele circulare și achiziționarea mărfurilor.

La moment nu poate spune precis dacă Șalim&Co a transferat toată suma la Transviver dar suma care a fost transferată era foarte mare.

În contabilitate nu s-a depistat ca Transviber să fi furnizat mărfurile respective.

Transviber nu a restituit suma achitată pentru mărfuri dar au efectuat careva achitări pentru credit bancar în adresa Băncii Sociale. Transviber a făcut achitările, după care ei au verificat. Conform documentelor prezentate de către Transviber, la momentul respectiv, au fost prezentate aceste documente. Ulterior, a efectuat analiza pentru achitările efectuate, iar Transviber a devenit creditor. La momentul respectiv, reieșind din materialele prezentate de Transviber erau documente suficiente pentru validarea lor în calitate de creditor. Transviber a transferat mai mult de cît a primit de la Șalim&Co, în jur de 30 milioane.

După tranzacția efectuată pentru achiziția de mărfuri de către Șalim&Co către Transviber, nu poate spune dacă Șalim&Co a mai transferat careva mijloace de bani către Transviber , trebuie să ridice materialele.

Dacă i se acordă un termen poate prezenta documentele la care a făcut referire. Raportul prezentat la urmărirea penală este final, calcule suplimentare nu au fost efectuate, dar ulterior a prezentat un raport privind derularea procesului dar careva achitări nu s-au efectuat din momentul când s-a pornit procedura de insolvabilitate.

Creditul din 2009 a fost destinat pentru a procura marfa de comercializare.

Banca Socială a fost validată de rangul 5 și 6.

Așa reiese că dacă întreprinderea se lichidează atunci se lichidează și datoriile Băncii Sociale nestinse. Adunarea creditorilor a decis lichidarea întreprinderii cu stingerea datoriei.

La instanța de insolvabilitate erau prezentate un proces verbal și poze ale executorului.

Compania Finansoft îi este cunoscută deoarece este administrator de insolvabilitate.

Banca Socială este validată în suma respectivă de 9 milioane dat fiind faptul că Finansoft a fost fidejusorul la Șalim&Co și suma aceasta este validată și la Finansoft.

Dacă suma de bani se încasează de la Șalim&Co, în limita sumei date, se stinge și se rectifică tabelul creanțelor la Finansoft și, invers, dacă Finansoft achită, înseamnă că se rectifică datoria de la Șalim&Co.

În pozele și procesul verbal ale executorului prezentate, i se pare că nu figurează compania Finansoft, nu-și amintesc bine.

Continuarea audierii martorului Cuprian Iurie din data de 05.06.2019

Datele prezentate de dânsul pentru contul nr. 217, din perioada 01.01.2014–12.08.2014, sunt luate din datele contabile scoase din programul IC, care sunt confirmate prin documentele primare ce se află, de asemenea, în contabilitate. Contul nr. 217 reflectă materialele aflate în evidența contabilă.

Suma de 2.651.173,68 lei i-a fost oferită de program. El nu a făcut nicio schimbare. Mai mult decât atât, dacă cineva încearcă să facă careva schimbări, ele se vor reflecta ulterior în datele contabile, iar acestea nu vor coincide.

Nu cunoaște circumstanțele în care a fost aplicat sechestrul pe o sumă mai mare decât cea aflată în contul întreprinderii. La data aplicării sechestrului, el nu a fost prezent. Din câte a

observat, acesta a fost aplicat în luna august 2014, iar el a intrat în posesia întreprinderii în anul 2015. Concretizează că, din aceste 2.000.000 lei, care reprezintă valoarea mărfii, adică a jucăriilor, a fost pus gaj nu doar la Banca Socială, ci și la Eximbank. A precizat și data trecută că este dificil de depistat cui aparține acest gaj.

Potrivit actului prin care au fost sechestrate bunuri în valoare de 13.889.000 lei, la data la care a fost instituit gajul, stocul de marfă nu corespundea cu această sumă, conform datelor din contabilitate. În contabilitate, marfa era cu mult mai puțină decât cea indicată la data aplicării gajului. Astfel, suma totală a bunurilor aflate în evidența contabilă este cu mult mai mică decât suma gajului.

La solicitarea Băncii Sociale, s-a obligat să efectuez unele investigații referitor la locul unde a fost vândută producția. În răspunsul prezentat în instanța de insolvabilitate, a făcut referire și la vânzările reflectate în anii 2013, 2014 și 2015. Aici a fost indicată suma totală de 7.218.526 lei, aferentă rulajelor pentru acești ani, care reprezintă cheltuielile efectuate. Explică că, potrivit contractului, această marfă constituia gaj circular, adică debitorul avea dreptul să o vândă, dar cu obligația de a recupera valoarea acesteia în termen de 10 zile. Reieșind din faptul că conturile întreprinderii au fost blocate, la inițiativa Băncii de Economii, au fost efectuate vânzări pentru achitarea serviciilor. În acest sens, a fost efectuată o analiză în care s-au indicat numerele facturilor, numerele contractelor, sumele și datele unde au fost cheltuite aceste surse provenite din marfa comercializată.

Nu a descoperit foile de ardezie indicate în lista bunurilor supuse gajului, ci doar înscrieri în documente referitoare la aceste foi de ardezie, în evidența contabilă.

Nu poate să spună care a fost soarta foilor de ardezie. Ele au fost reflectate în datele contabile, dar fizic nu au fost depistate.

Foile de ardezie figurau în datele contabile în anul 2014, însă el nu cunoaște cum au „apărut” acolo și unde au fost vândute.

Urmele foilor de ardezie nu se găsesc. El presupune că aceste foi de ardezie reprezintă ceva formal.

În lista mărfurilor, în sumă de 2.600.000 lei, asupra cărora a fost aplicat sechestrul, probabil intrau și foile de ardezie. Nu poate confirma acest fapt în proporție de o sută la sută.

În descifrarea contului nr. 217 este indicată suma de 1.756.151,5 lei. Totodată, aceeași sumă este indicată și în actul de aplicare a gajului pentru foaia de ardezie. De aici se poate trage concluzia că, în descifrare, este vorba despre foile de ardezie.

Când a fost desemnat administrator, Milaș i-a prezentat accesul la toate documentele și bazele de date.

Conform Legii insolvabilității, declarația pe propria răspundere din partea debitorului urmează să fie prezentată instanței de judecată, nu administratorului. Așadar, el nu a solicitat o astfel de declarație de la Stoica sau Milaș.

El, în calitate de administrator, nu participă la afaceri și nu poartă răspundere pentru acțiunile efectuate de debitor. El doar colectează informația care i se prezintă. În cazul în care unele date nu coincid, el operează cu informația potrivit căreia unele date probabil nu i-au fost prezentate. Totuși, reieșind din toată informația prezentată, a făcut concluzia respectivă și a selectat documentele corespunzătoare. Astfel, în situația cu foile de ardezie, el nu cunoaște proveniența acestora; știe doar că ele figurau în datele contabile. Probabil, acestea au apărut cu 10 ani înainte în datele contabile, iar el a efectuat analiza pentru ultimii 3 ani de activitate.

Astfel de întrebări i-au fost adresate și în instanța de insolvabilitate. Chiar dacă nu ține de competența sa, a efectuat analiza datelor contabile, fiind obligat de instanța de insolvabilitate, și a întocmit un raport pe care l-a prezentat.

Administratorul întreprinderii este responsabil de datele din evidența contabilă. Pe parcursul activității întreprinderii au fost schimbați aproximativ 3 contabili, dar totuși responsabil rămâne administratorul.

În procesul-verbal de aplicare a sechestrului sunt indicate adresele unde acesta a fost aplicat. Respectiv, executorul judecătoresc urma să fie prezent la toate adresele indicate în procesul-verbal. În acest sens, a interpelat Inspectoratul Fiscal și a indicat în raport că, potrivit răspunsului primit, la momentul aplicării sechestrului bunurile de la aceste adrese nu aparțineau firmei Șalim. Există autorizații de la Inspectoratul Fiscal privind rezilierea contractelor și, în cazul dat, magazinele și depozitele nu aparțineau firmei Șalim, astfel că nu cunoaște asupra a ce a fost aplicat sechestrul. La momentul aplicării sechestrului, Șalim avea doar un magazin în centrul comercial MallDova; la celelalte adrese nu deținea bunuri.

Bunurile de pe adresele indicate în procesul verbal de aplicare a sechestrului nu aparțineau firmei Șalim, doar o adresă avea tangență cu această firmă. Datele confirmative, adică actele de reziliere a contractelor, sunt anexate la actele prezentate.

Despre actul din 12.08.2014 semnat de către Stoica Igor, dar el este deja pe responsabilitatea acestuia.

În formarea concluziilor nu s-a condus doar de datele contabile, dar și de datele primite de la Inspectoratul Fiscal de Stat și de la Registre, unde au fost efectuate notificările și de la care a primit răspunsurile.

El a făcut concluzii pe baza datelor primite, faptul că coincid sau nu datele reale cu cele scrise, urmează să decidă instanța.

- Depozițiile martorului Mocruha Roman, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că din cei prezenți în sală îi cunoaște pe Igor Stoica și pe Milaș *****. Pe Stoica și Milaș îi cunoaște în legătură cu funcția pe care o ocupa la Banca Socială, altă legătură cu aceștia nu are. Cunoaște pentru ce a fost invitat în ședința de judecată.

Când a lucrat la Banca Socială, probabil toamna anului 2014, ei au fost cu o comisie, era executorul judecătoresc Cațer, Chirilov, Golovco Vitalie și el. Comisia a fost formată pentru sechestrarea bunurilor mobile, și anume era vorba despre jucării. Care au fost gajate pentru compania Șalim&Company. Ei au fost la fața locului, la 4 sau 5 magazine, a văzut de facto ce era acolo. Pare-i-se era ajutorul lui Cațer care făcea poze. Pe urmă toți au fost și au semnat un act de sechestru, probabil la oficiu care se afla pe bd. Negruzzi unde au fost invitați. Ulterior, la începutul anului 2015. Au plecat de la Bancă și careva detalii despre acest caz nu cunoaște. Ulterior, au fost chemați de către poliție și au dat declarații, probabil în anul 2016.

La întrebările adresate suplimentar a comunicat că, procesul-verbal semnat la Negruzzi, era semnat de către el, Cațer, Golovco, Chirilov și ***** Milaș, nu ține minte dacă Stoica Igor a semnat procesul-verbal.

El știa că magazinele aparțineau firmei Șalim pentru că cu ei era reprezentantul companiei Igor Stoica.

Ei intrau în magazine, vedeau că era marfa în magazine, o fotografiau. Nu au fost numărate fiecare jucărie. Careva poziții s-au verificat selectiv.

În magazine nu a verificat careva acte primare, facturi referitor la marfă, pentru că nu vede sens în această verificare. În magazine nu am văzut foi de ardezie.

După plecarea lor, vânzătorilor nu li s-a explicat că marfa sechestrată nu poate fi vândută ulterior. Totodată, era o înțelegere verbală potrivit căreia marfa putea fi vândută pentru a se achita cu creditorii. Nu este real să fie apreciată valoarea mărfii din magazine.

Marfa sechestrată a fost transmisă firmei Șalim&Company pentru păstrare și comercializare. Nu știe ce funcție avea Stoica Igor. Nu poate explica de ce marfa a fost transmisă lui Stoica Igor la păstrare. Procesul verbal semnat de el era format din mai multe foi. A fost întocmit un singur proces verbal pentru toate magazinele.

Suma de 9.000.000 lei a apărut ori ca urmare a prezentării actului de verificare sau a stocurilor companiei. Altfel nu ar fi apărut. În fiecare magazine se aflau 10-15 minute. Toată procedura a durat 2,5-3 ore. El ca colaborator al Băncii cunoaște denumirea firmei FinanceSoft, însă nu ține minte dacă a fost debitor gajist pentru firma Șalim.

- Depozițiile martorului Chirilov Vasile, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că din cei prezenți în sală îl cunoaște pe domnul, nu-și amintește numele, pare-mi-se Igor, știe că este de la firma Șalim.

Se prezintă inculpatul Stoica Igor. Ne se află cu Stoica Igor în nici o relație. Mai cunoaște din sală pe juristul Băncii. Cunoaște că a fost chemat ca martor în ședința de judecată. În anul 2014, luna nu-și amintește, el, domnul Mocruha, executorul judecătoresc Cațer, Golovco Vitalie și împreună cu Igor Stoica s-au deplasat pentru verificarea jucăriilor în magazinele din orașul Chișinău, pare-i-se denumirea magazinelor era Mama Panda. Prima data, au fost în magazinul Fourchete pe bd. Moscovei unde erau multe jucării așezate pe rafturi, cu prețuri, și o doamnă care vindea aceste jucării. Jucăriile au fost fotografiate, după asta au plecat la magazinul din Mall, nu ține minte ce stradă, pe viaduct. Acolo au intrat împreună, iarăși au fotografiat jucăriile, erau pătucuri și alte lucruri pentru copii. Apoi s-au deplasat în magazinul Elat de pe bd. Decebal, Botanica. Acolo era un magazin destul de mare și practic plin de jucării. Din nou au fost fotografiate aceste jucării. Apoi s-au deplasat pe șos. Muncești unde este depozit, unde se aflau o parte din jucării. Acolo erau o parte de jucării defectate, o parte bune. Nu-și amintește dacă a fost și în SunCity. La urmă a făcut proces-verbal unde au semnat toți.

La întrebările adresate suplimentar a comunicat că procesul verbal era cu privire la jucăriile pe care le văzuse în toate magazinele menționate. După aceasta, s-au întors cu toții în oficiu, la bancă.

Când a fost să fotografieze jucăriile noi se uitau și la prețuri, cum stau amplasate jucăriile, au vorbit cu vânzătoarea, aceasta a spus că uneori jucăriile se vând, alteori nu. Aceste lucruri ne-a comunicat vânzătoarea de la Elat. Nu-și amintește numele vânzătoarei. Au constatat că jucăriile aparțin firmei Șalim. A înțeles că după acest eveniment jucăriile au dispărut. Despre dispariția jucăriile a aflat la inspectoratul de poliție când a fost chemat acolo. Când a mers să pozeze jucăriile el necesita să confirme că jucăriile sunt pe loc, împreună cu Cațer, Golovco și Macruha. Nu-și amintește, dar ține minte că erau careva discuții cu privire la facturi, documente. El personal nu a verificat careva facturi sau documente primare. La fiecare magazin ei făceau și semnau procesul verbal și apoi plecau mai departe. El nu ține minte să fi numărat personal jucăriile, ele erau pozate. Ține minte că cineva le număra, poate Macruha sau Golovco. Nu ține minte cum a fost făcut procesul verbal și dacă erau indicate cantitatea, prețul, descrierea. Au fost descrise jucăriile, dar mai concret nu-și amintește. Pare-i-se că el a semnat procesul verbal de aplicare a sechestrului. Pare-i-se a semnat mai multe procese-verbale.

În procesul verbal erau indicate jucăriile din magazine, nu-și amintește dacă era indicată cantitate sau calitatea. Nu-și amintește dacă în procesul verbal erau indicate fiecare jucărie în parte. Nu-i amintește câte pagini avea procesul verbal. După ce pleca din magazine, jucăriile

erau lăsate în magazin, probabil pentru realizare. Nu a discutat personal cu vânzătoarea despre faptul că nu se permite să vândă jucăriile. Nu știe dacă altcineva a discutat cu vânzătoarea despre asta. Nu-și amintește în ce sumă au fost evaluate jucăriile consemnate în procesul verbal. În unitățile în care a fost nu a văzut foi de ardezie. Nu-și amintește dacă au fost aplicate careva sigilii pe magazinele la care au fost. Din partea firmei Șalim a fost Stoica Igor. Ei știau în ce magazine trebuia să meargă, pentru că cu ei era Stoica Igor și el îi conducea. Stoica Igor le-a spus că jucăriile aparțineau firmei Șalim și le-a dus la magazine ca să le arate că ele se vând, și că magazinele activează. Jucăriile din magazine aparțineau firmei Șalim. Este sigur că jucăriile aparțineau firmei Șalim, deoarece Stoica Igor a confirmat acest fapt. Dacă nu greșește, procesul verbal era întocmit în fiecare magazin în care mergeau. Nu cunoaște dacă era o listă a jucăriilor indicate în procesul verbal. Nu poate să spună cât timp a petrecut în fiecare magazin, pentru că nu-și amintește, dar toată procedura a durat ziua întreagă. Pe ușile magazinelor era inscripția Panda-Mama sau Mama-Panda. Nu ține minte dacă era și inscripția Șalim&Co. Nu a citit inscripția pe baidgicul vânzătorilor. Ține minte că într-un magazin, a citit personal, în autorizație era scris Șalim.

- Depozițiile martorului Cațer Victor, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, din cei prezenți în sală îi cunoaște pe inculpații Stoica și Milaș.

S-a prezentat inculpatul Stoica Igor, care a fost recunoscut de către executor ca fiind Milaș *****, iar Milaș ***** a fost recunoscut ca Stoica Igor. A menționat că persoanele în ședință sunt cu măști. Nu se află în nici o relație cu inculpații, doar i-a cunoscut când a fost la fața locului. Cunoaște că a fost invitat în ședință cu privire la cauza penală. Susține procesul verbal de sechestru care a fost întocmit la acel moment, deoarece nu a fost contestat în modul și ordinea prevăzută de legislație, fiind adus la cunoștință persoanelor.

La întrebările adresate suplimentar, a comunicat că periodic de către bancă, săptămânal se verifica bunurile de către secția de gaj și au fost reprezentanții de la secția de gaj la fața locului. Procesul verbal a fost adus la cunoștință persoanelor și au fost preîntâmpinați de răspunderea penală. Procesul verbal a fost adus la cunoștință ambilor, în biroul lor. În procesul verbal de sechestru sunt indicate persoanele care au participat la inventariere. La întocmirea procesului verbal au fost doi reprezentanți ai băncii, secția gaj – Golovco Vitalie și domnul, vizual îl cunoaște, care a participat cu ei și a fost la toate depozitele și magazinele, domnul Milaș, iar domnul Stoica era la birou. Domnului Stoica i-a fost adus la cunoștință procesul verbal contra semnătură. El nu-și amintește precis cine din inculpați a participat cu ei la inventariere.

Se ridică inculpatul Milaș *****, își scoate masca. Inculpatul Milaș ***** se prezintă. - Acesta este domnul care a fost cu ei la inventariere.

Nu-și amintește ce a declarat la faza de urmărire penală și de ce sunt divergențe acolo. El are cu dânsul copia procedurii de executare, împreună cu pozele. Ei au fost la 4 sau 5 obiecte, nu poate să spună exact. Pentru a indica adresele exacte are nevoie de copia procesului verbal de sechestru care, în original, a fost ridicat de Procuratură, iar copia care era la el a fost ridicată de ofițerul de urmărire penală de la sectorul Botanica. A fost la toate magazinele unde se afla marfa. El și banca, secția gaj, indicau unde se află bunurile gajate pe care ei le monitorizau săptămânal, și acolo mergeau. În procesul verbal de sechestru și pozele anexate este indicată informația despre magazinele la care au fost, adresa lor, data și ora când au fost. El nu cunoaște în cadrul cărui dosar a fost ridicat procesul verbal de ridicare. Din păcate acest proces verbal de ridicare din 02 noiembrie 2017 nu are un număr. El și-am făcut o copie la procesul verbal, dar mai târziu i-a fost ridicată și copia. În procesul verbal de ridicare este indicat numărul dosarului în cadrul căruia a fost ridicat procesul verbal și anume - 2017970233 și în procesul verbal de ridicare de la poliție

tot e același număr. Nu ține minte dacă magazinele erau sigilate când a mers acolo. Nu ține minte dacă magazinele funcționau, dar acces au avut. Nu a luat nici un act contabil să vadă ce bunuri existau la moment. Evaluarea bunurilor existente la moment nu a făcut, ele au fost sechestrate conform contractului de gaj, conform listei anexă la contractul de gaj. În procesul verbal de sechestru este indicat contractul de gaj. El nu ține minte care contract de gaj era specificat în procesul verbal. Bunurile nu aveau dreptul să le folosească, iar dacă le înstrăinau urma să anunțe creditorul gajist. După câte el înțelege, debitorul suplinea bunurile. Nu cunoaște dacă costul mărfii s-a diminuat, el doar a aplicat sechestru. I-au confirmat reprezentanții băncii, la fața locului, care monitorizau săptămânal bunurile, că bunurile corespund listei de gaj. Nu a avut împuterniciri de a evalua marfa. Conform pozelor anexate la procesul verbal, au fost real văzute bunurile sechestrate, la fiecare adresă în parte. Nu are procesul verbal de sechestru și lista ca să răspundă la întrebarea ”Câte mingi erau la magazin.” Nu ține minte cum a identificat în care magazin și câtă marfă era. Care bunuri erau acelea le-a fotografiat. În fiecare magazin au fost numărate și fotografiate bunurile. Toate aceste date au fost fixate în procesul verbal unde s-au semnat toți participanții. El nu are procesul verbal la dânsul. Nu poate să răspundă pentru că nu ține minte, în care magazin și câtă marfă era. Nu a cunoscut că la magazine erau mărfuri gajate la Eximbank, or în procesul verbal de sechestru era rubrica de mențiune, la care debitorii nu au indicat acest lucru, chiar dacă le-a fost acordată posibilitatea. Procesul verbal l-a întocmit la fața locului, începând cu prima adresă și finisând la ultima adresa. Își aduce aminte cum a fost întocmit procesul verbal. Unul din inculpați a fost prezent la fiecare magazin în parte. Nu-și amintește care din ei.

Se prezintă inculpatul Milaș *****.

Traducător nu a fost prezent la fața locului, dar i-a fost adus la cunoștință domnului Milaș în limba rusă pentru ce semnează. În drept cu semnătura domnului Milaș este articolul din Codul Penal care îl preîntâmpină de răspunderea penală. I-a comunicat în limba rusă domnului Milaș că se semnează că este înștiințat de răspunderea penală. Nu i-a fost prezentat un act contabil ca să facă comparație cu marfa fizică care era la magazin. Nu poate să cunoască dacă în magazine erau și mărfurile altor magazine. L-au dus cu reprezentanții băncii acolo unde se monitoriza deja bunurile gajate, în caz că era lipsă de bunuri, banca avea să dea alarmă. Bunurile au fost numărate și era arătat locul aflării lor de către domnul Milaș. Potrivit actului cu denumirea ”стоимостная оценка склада” era indicat și depozitul Finansoft. El nu cunoaște de ce era indicat și acel depozit. Nu-și amintește cum a fost făcută aplicarea sechestrului acolo. Bunurile sechestrate, conform cererii băncii, erau lăsate la păstrare, sub răspundere penală, la inculpați. Deja ce au făcut ei, el nu cunoaște și nu știe de ce erau divergențe între sume. Nu cunoaște de ce administratorul a depistat divergențe între suma de 9.000.000 la care a fost aplicat sechestru și suma de sub 2.000.000 care era suma bunurilor. Prezența sa la locul faptei când a fost aplicat sechestru se confirmă prin procesul verbal de sechestru, poze și stagiarii lui care au fost prezenți la fața locului. Pozele le-a făcut el personal. Nu poate să cunoască dacă erau funcționale magazinele lor, dar dacă el avea acces la magazin înseamnă că îi aparțineau. Până la el au fost verificate și de bancă bunurile, care de asemenea cunoșteau magazinele. Aplicarea sechestrului presupune și interdicția de a înstrăina și a folosi bunurile, fapt pentru care s-a semnat domnul Milaș. Nu-și amintește cât a durat inventarierea - zile, ore sau săptămâni. Ei cu reprezentantul băncii s-au deplasat la obiecte cu mașina sa personală. Ceilalți participanți s-au deplasat cu mașinile lor. Nu a verificat lista bunurilor, cui aparțineau magazinele, costurile bunurile toate au fost oferite de bancă. Nu-și amintește dacă lista obținută de la bancă coincidea cu ceea ce era în magazine, deoarece, dacă Milaș a contrasemnat procesul verbal de sechestru, totul era conform

listei. A aplicat sechestru la declarația debitorului și reprezentantului băncii. Nu este obligat să ridice autorizațiile ca să verifice cui aparține bunul. Este declarația debitorului și a băncii. A verificat doar bunurile, nu și actele de funcționare a magazinelor. Din câte își aduce aminte, la magazine erau jucării moi, biciclete, fiecare în parte nu poate să le descrie. Nu ține minte în care magazin a depistat ”шифер серый восьмиволновый”. Nu-și aduce aminte dacă a certificat asemenea bunuri. Nu poate spune care bunuri lipseau dacă sechestru a fost aplicat în sumă de 9.082.596, 05 lei, pe când potrivit listei la contractul de gaj nr. 109 din 21.02.2012 era suma de 13.889.738 lei. Decizia de a transmite bunurile la păstrare inculpaților a fost luată de bancă, prin cerere, depusă pe loc la biroul domnului Milaș, dar nu ține minte de ce au fost transmise spre păstrare bunurile fondatorului și nu administratorului. Nu are la el copia cererii de transmitere a bunurilor spre păstrare debitorilor. Nu poate spune cine anume număra bunurile, cine le introducea în listă, a fost cu mult timp în urmă. Nu mai puțin de 5 oameni numărau bunurile la fiecare obiect. Lista bunurilor enumerate la locul de față este parte componentă a procesului verbal de sechestru. Procesul verbal a fost ridicat prin ordonanță și nu poate să prezinte lista bunurilor. Nu ține minte dacă s-a păstrat originalul pozelor la el, dar ele sunt pe hârtie. Stagiarii care au participat la inventariere sunt în Anglia. El trebuie să verifice în birou lista stagiarilor, el nu-și amintește numele lor. Erorile mecanice sau tehnice comise la întocmirea procesului verbal, și anume corectarea acestora, este prevăzută de art. 163 alin. (3) Cod de Executare. Doar, dacă nu este indicată corect data în procesul verbal de sechestru, nu poate fi anulat procesul verbal, doar instanța se poate expune, or pe motive formale nu se anulează procesele verbale. Nu-și amintește la ce dată a fost întocmit procesul verbal de sechestru.

Nu poate să spună dacă, la momentul inventarierii, în afară de el, stagiarii săi, reprezentanții băncii și domnul Milaș mai erau alte persoane. Lista de inventariere care este anexă la procesul verbal, nu era obligatoriu să fie semnată de participanții la inventariere. Toți participanții la inventariere au fost consemnați în procesul verbal de sechestru. În afară de persoanele indicate în procese verbal au mai fost persoane, dar ele nu se indică în proces, ei doar au ajutat la inventariere. Nu cunoaște dacă persoanele care au participat la inventariere poartă răspundere penală pentru inventarierea făcută. Lisat cu bunuri a fost făcută pentru toate magazinele împreună, nu aparte. Această listă există. Conform contractului de gaj este anexată lista bunurilor gajate, aceasta este și lista anexată la procesul verbal de sechestru. Nu-și amintește dacă lista cu bunurile enumerate la locul faptei, este aceeași ca și anexa de la contractul de gaj. Nu ține minte cum anume s-a efectuat numărare bunurilor.

La întrebarea avocatului inculpatului Milaș ***** – Grigoraș Ala : ”Cum explicați faptul că conform procesului verbal de sechestru acesta a început las ora 09.00 și s-a finisat la ora 12:05, dat fiind că în pretinsa listă, de exemplu, la pct. 51 este indicat ochelarii și bijuterii în număr de 9.579 unități, iar în total erau câteva milioane de unități de jucării?”

Nu ține minte, deoarece nu dispune de acte.

La el nu urma să rămână copia actelor ridicate de organul de urmărire penală. Procedura de executarea a fost încetată și depusă la arhivă, când dosarul penal a fost transmis în instanță. Sunt două proceduri de executare, ambele măsuri asiguratorii, una este de aplicare pe conturile debitorilor, iar alta pe bunuri. În afară de actele ridicate de organul de urmărire penală, restul a rămas și au fost transmise la arhivă. Nu are o listă a actelor care au fost ridicate. În ordonanța din data de 02.11.2017 de ridicare este indicat că a fost ridicat originalul procesului verbal de sechestru întocmit la data de 02.08.2014, dar nu este specificat pe câte file.

Executorul judecătoresc Cațer Victor prezintă participanților la proces, pentru cunoștință, ordonanța de ridicare a procesului verbal de sechestru.

Nu cunoaște că în instanță este o cerere privind anularea procesului verbal de aplicarea sechestrului.

Vol. 2, pag. 3, procesul verbal de ridicare din 02.11.2017

Nu poate spune de ce în ordonanță nu este indicată că a fost ridicată lista bunurilor, anexă la procesul verbal de aplicarea sechestrului.

Se prezintă martorului dosarul vol. 2, f.d.2, procesul verbal de ridicare.

Pe acest proces verbal este semnătura sa.

Se prezintă martorului dosarul vol. 2, f.d.3, ordonanța de ridicare.

Pe ordonanța de ridicare este semnătura sa.

Se prezintă martorului dosarul vol. 2, f.d.5-10.

Nu ține minte dacă acestea au fost ridicate de la el.

Se prezintă martorului Cațer Victor procesul verbal de audierea martorului Cațer Victor din 27.06.2017, dosarul vol. 1, f.d.56-58.

Pe acest proces verbal este semnătura sa.

Se dă citire procesului verbal de audierea martorului Cațer Victor din 27.06.2017, dosarul vol. 1, f.d.56-58.

La inventariere a fost prezent domnul Milaș. Nu a dat declarații eronate la faza de urmărire penală, or, el pur și simplu i-a confundat. La fața locului a fost Milaș, iar la birou au fost ambii. Nu-și amintește exact cine a participat la inventariere, dar domnul Milaș era. Nu ține minte cum a avut loc procedura de numărare a bunurilor. Nu poate să prezinte listele, în care a încercuit bunurile, despre care se vorbește în procesul verbal de audierea.

Se dă citire procesului verbal de audierea martorului Cațer Victor din 27.06.2017, dosarul vol. 1, f.d.57.

Nu-și amintește cum încercuia marfa în listele bunurilor anexă la contractul de gaj, pentru că era anul 2014. Domnul Milaș a participat la inventariere la fiecare magazin în parte. Nu ține minte de ce la faza de urmărire penală l-a indicat pe Stoica, nu-i cunoaște exact pe inculpați, doar vizual. Nu are pozele efectuate în timpul inventarierii pe disc. Este procedura în original și o va prezenta.

07.12.2021 continuă audierea martorului Cațer Victor.

Se prezintă executorului judecătoresc procedura de executare.

Trebuie să se uite după Registru care a fost data expedierii scrisorii. Pe scrisoare este scris 04.2019. Nu poate răspunde de ce a fost corectată data expedierii scrisorii, probabil este o eroare tehnică. Când se prezintă titlul executoriu îl execută în dependență de circumstanțe cu creditul împreună se ia decizia. Titlul executoriu de la pagina 3 din procedura de executare este o copie și este scris ”executat. Executor judecătoresc” și semnătura. Nu poate să spună dacă este scris de el. Titlul executoriu de la pagina 5 nu știe de ce nu este completat. La pagina 14 din procedura de executare reprezintă scrisoare de însoțire este din 04.04.2019. Așa este procedura, de aceea a expediat informația către Judecătoria Chișinău despre executarea titlului. Aceasta este asigurarea acțiunii, iar ea nu are termen. Pe el nu l-au informat nimeni dacă este examinată cauza definitiv ca să poată înceta procedura. De aceea și se păstrează documentul executorului. La 04 aprilie a expediat informație pentru că a auzit că este insolvență sau ceva. Banca l-a informat că este în insolvență, fapt pentru care s-a încetat procedura. La dosar nu există informație de la Bancă potrivit căreia a fost anunțat că banca este în insolvență. Pe portal a văzut că este în insolvență. Nu cunoaște de ce nu este ordonanță de ridicare în original la procedură, probabil este la alt dosar. În această procedură de executare este anexată copia. În procedura de executare, fila

dosarului 16 este anexată ordonanța de ridicare în original. S-au făcut pozele de la fila dosarului 19-70, la adresele date, unde erau bunurile, dar cât a durat nu ține minte. Ei inițial făceau poze, pe adresele respective, dar nu ține minte dacă se făcea numărarea deodată. Nu ține minte dacă a fost în toate magazinele. Nu-și aduce aminte în baza la ce a fost și la magazinul de pe bd. Moscovei care nu era inclus în lista magazinelor. Nu a atras atenția dacă în magazine era doar marfa Șalim sau a altor firme. Nu putea să aplice sechestru și pe marfa altor persoane, deoarece era reprezentantul Băncii, secția gaj care a monitorizat înaintea sa bunurile. O dată în săptămână sau o dată în lună monitoriza bunurile. La fila dosarului 60, unde este indicată magazinul Finansoft, este doar o poză la un butic. Poza acestui butic se află la dosar pentru că probabil debitorii au indicat acest magazin sau poate întâmplător a fost pozat. El nu știe la care borderou se referă avocatul inculpatului, potrivit căreia el a aplicat sechestru. Borderoul de gaj probabil i l-a prezentat Banca, de la ei trebuie de solicitat, el nu știe. A aplicat sechestru în baza titlului executoriu. Lista bunurilor sechestrate este la procesul verbal de sechestru sau este copia anexată. Probabil este la alt dosar această listă sau a fost ridicată împreună cu procesul verbal de sechestru. În ordonanța de ridicare, fila dosarului 15, se indică că a fost ridicat împreună cu procesul verbal de sechestru, anexa cu lista bunurilor gajate. Cuvântul ”anexă” lipsește, dar procesul verbal nu poate fi ridicat fără anexă. Lista bunurilor gajate este anexată la procesul verbal de sechestru. Cuvântul ”anexă” a fost omis de persoana care a întocmit ordonanța de ridicare. Au fost sechestrate bunurile conform contractului de gaj, în prezența debitorilor la fața locului. Se simt bine la moment și este sănătos. În ultimii ani nu a suferit de careva boli neurologice. De către poliție nu au fost ridicate toate bunurile. Copia procesului verbal de sechestru. Nu poate comunica, nu ține minte. Foto-tabelul de la fila dosarului 19-70 au fost făcute în prezența sa. Împreună cu reprezentantul secției gaj, care monitoriza săptămânal bunurile gajate, a aplicat sechestru. Ieșind fața locului, reprezentanții băncii i-au comunicat că monitorizează bunurile. La fața locului nu poți să ții minte toate, ceea ce s-a comunicat cu banca s-a memorizat. Ține minte ce a declarat în ședința anterioară. Da, a fost la fața locului și a aplicat sechestru pe bunurile numărate. Da, a numărat bunurile. Da, a indicat prețul fiecărui bun, în proces verbal este scris. Conform contractului de gaj uzura nu a fost indicată și cantitate tot. Nu-și aduce aminte unde s-a indicat numărul de unități și prețul lor. Au fost la procedură când au fost ridicate prin ordonanță. Când se ridică actele, copii nu rămân la procedura de executare. Lista este anexată la procesul verbal de sechestru.

- Depozițiile martorului Craciun Nadejda, care fiind audiată în ședința de judecată a declarat că, din cei prezenți în sală îi cunoaște pe Stoica Igor și Milaș *****. Cu ei au fost colegi de serviciu. Cunoaște pentru ce a fost invitată astăzi în ședință. Dacă nu greșește asta este în privința aparține unor persoane în magazinul Finansoft. Ea lucra administrator în compania Finansoft, magazinul de jucării de pe Decebal 99, Centrul Comercial Elat, etajul 5. În una din zile, dacă nu greșește, era anul 2014, au venit 2-3 persoane, nu ține minte exact. Mergeau și fotografiau. Nu poate să spună că făceau ceva concret pentru că la dânsa ei nu s-au adresat. Ei fotografiau anume la dânsa în butic. Magazinul era mare, în jur de 2002 m. Au venit, ea s-a interesat cu ce scop au venit, i-a lăsat să se acomodeze, a înțeles că nu sunt simpli cumpărători. S-au aflat în magazin în jur de 20-30 minute. Au fotografiat, au ieșit din magazin, l-au înconjurat, între ei ceva au discutat. Din cauza că ei s-au aflat acolo scurt timp, nu ține minte să fi făcut ceva suplimentar. Ei au fotografiat și nici nu ține minte cu ce totul s-a terminat. Ține minte, orientativ erau de la 1 la 4 persoane. Pe dânsa nu au întrebat-o nimic.

La întrebările adresate suplimentar a comunicat că nu ține minte ca aceste persoane să se apropie și să solicite careva acte cu privire la cine este proprietarul magazinului sau careva

autorizații. Ei au intrat ca simpli cumpărători. La ei pe perete era afișată autorizația. De la ea nu s-au solicitat careva acte cu privire la marfă. Acele persoane nu aveau careva documente cu care să verifice marfa din magazin. Avea câteva foi, dar ele nu aveau legătură cu efectuarea unei verificări. Nu au făcut nici o inventariere pentru că timp de 30 de minute nu este posibil de făcut o inventariere, acolo este cu totul altă procedură. Ținând cont de faptul că magazinul are o suprafață mare, marfa care se afla acolo nu poate fi inventariată timp de o zi pentru că inventariere noastră avea loc în următorul mod: venea câteva persoane de la oficiu, inclusiv ea, erau minim 2 laptopuri, o pereche de persoane, un laptop și era o listă, din calculator sau pe hârtie. Mai comod era în calculator pentru că pe foaie ocupa mai mult timp. O pereche de persoane lua o parte, altă pereche altă parte și inventaria fiecare poliță. Asta dura în jur de 2 zile sau 2 zile jumate. De la bancă niciodată nu au fost să facă inventariere. Nici inventariere aleatorie nu a fost făcută.
Se prezintă martorului procedura de executare, foto-tabel f.d. 19-25.
Da, ține minte aceste utilaje, pătucurile cu care lucra și în hall parțial era marfa lor afișată. În poză recunoaște magazinul în care lucra. Recunoaște inscripția Finansoft pe fon albastru. A activat și la Șalim&Co înainte de a activa la Finansoft. În momentul când au venit acele persoane ea activa cu siguranță în compania Finasoft, în magazinul de la Elat. Confirmă că acele persoane au venit în magazinul Finansoft nu Șalim. În magazin, în acea perioadă erau nu mai puțin de 3000 sau 3500 de poziții de marfă. Numărul unităților depinde de marfă. De exemplu, dacă era pătuc, putea să fie 2-3 unități. Dacă erau de exemplu agrafe, acolo erau mai multe. Persoanele i-au părut suspecte. Ei au rugat-o să-i lase să se uite în magazin, dar a înțeles că cu certitudine nu fac o inventariere. Ei doar i-au dat de înțeles că se vor afla de sine-stătător în magazin. După părerea sa ei au văzut denumirea Finansoft la intrare, pentru că în Elat este necesar să fie denumirea firmei la intrare. Persoanele nu au concretizat denumirea firmei și cu-i aparține. Milaș nu era împreună cu aceste persoane. Erau persoane necunoscute. Stoica nu era cu acele persoane. Nu a văzut ca aceste persoane să vină și în alte zile. Acele persoane nu i-au dat nimic să semneze. Ei făceau careva notițe, dar ținând cont de foile care le aveau, acele notițe nu era semnificative, le făceau pentru sine. Despre marfă nu au întrebat-o, ei doar mergeau prin magazin de sine-stătător. La Finansoft a lucrat în perioada aprilie 2013-august/septembrie 2016. Niciodată nu a fost făcută inventariere în afară de a lor și a organelor fiscale. Când făcea inventariere interioară, lista mărfurilor era minim pe 20-30 foi. Ține minte cu siguranță că în luna august 2014 ea nu activa la Șalim. În august lucra la Finansoft. Nu știe că pe marfa de la Finansoft și Șalim să fi fost aplicată sechestru în perioada când ea activa acolo. Nu a fost nimeni să se prezinte că este executor judecătoresc. Ea acum nu v-a putea recunoaște aceste persoane. În primul rând erau mulți, au stat în magazin puțin timp și de atunci a trecut prea mult timp ca să-i țină minte. În magazin erau câte 2 persoane, dar ea nu mai ține minte cu cine lucra atunci. Nu era zilnic la serviciu, avea și zile libere. Nu a fost vreo interdicție sau vreo indicație că nu puteau să vândă careva marfă. Toată marfa era în vânzare liberă. Probabil, activează deja 20 de ani în domeniul vânzărilor. Nu este interzisă filmarea și fotografierea mărfii din magazine. Ei fotografiau mult, dar cum putea să motiveze de ce ei nu pot să fotografieze. Nu știe de ce ar fi trebuit să le interzică să fotografieze. Ea nu s-a apropiat să le spună că nu se poate de fotografiat. Ei erau 2-3 persoane și puteau să fotografieze chiar și când ea nu vede. Ea nu știe care este legătura dintre Finansoft și Șalim&Co. Activitatea doar este asemănătoare, ambii se ocupă cu vânzarea jucăriilor, pătucurilor. La Șalim a activat în perioada 2012-2013 în centru comercial Baby Hall. Nu mai ține minte de ce a plecat de acolo. Mai devreme judecătorul l-a numit pe avocatul Pavlov Victor pe nume, ea a auzit și de aceea s-a adresat și ea pe nume. Totodată,

domnul avocatul uneori mai cumpără jucării de la magazinul unde ea este administrator. Cu Stoica și Milaș sunt în relații colegiale bune. Nu sunt rude și nici prieteni.

Volumul 1

- Plângerea BC „Banca Socială" SA nr.2530-209/648 din 20 martie 2017 (Vol.1 f.d:12-13)
- Contract de credit nr.271/2009 din 12.12.2009. (Vol.1 f.d:14-17)
- Graficul de achitare pe contractul de credit nr.271/2009 din 12.12.2009 (Vol.1 f.d:18-19)
- Acord adițional al contractului nr.271/2009 din 01.08.2011 (Vol.1 f.d: 20)
- Acord adițional al contractului nr.271/2009 din 18.01.2013 (Vol.1 f.d: 21)
- Acord adițional al contractului nr.271/2009 din 03.07.2013 (Vol.1 f.d: 22)
- Contract nr. 109 din 21.02.2012 (Vol.1f.d:23-25)
- Grafic de achitare a SC „Șalim &Co" SRL (Vol.1 f.d: 26)
- Confirmare de înregistrare a gajului nr.173374 din 01.03.2012 (Vol.1 f.d: 27-30)
- Proces-verbal de sechestru din 12.08.2014 în baza procedurii de executare 100-387/2014 din 29.07.2014 (f.d: 31-32)
- Raportul administrator Șalim&Co nr.4-24 din 15 decembrie 2016 (Vol.1 f.d: 33-35)
- Extras registru de stat Șalim & Co SRL nr.26037 din 07.11.2013 (Vol.1 f.d: 38)
- Ordonanță de transmitere după competență din 14.4.2017 (Vol.1 f.d: 40)
- Procura B.C. Banca socială S.A. nr. 08 din 02.01.2017 (Vol.1 f.d: 43)
- Proces-verbal de ridicare din 15.06.2017 (Vol.1 f.d: 61)
- Contract de credit nr.271/2009 din 12.12.2009 (Vol.1 f.d: 62-65)
- Graficul de achitare pe contractul de credit nr.271/2009 din 12.12.2009 (Vol.1 f.d:66-67)
- Acord adițional al contractului nr.271/2009 din 01.08.2011 (Vol.1 f.d: 68)
- Acord adițional al contractului nr.271/2009 din 18.01.2013 (Vol.1 f.d: 69)
- Acord adițional al contractului nr.271/2009 din 03.07.2013 (Vol.1 f.d: 70)
- Confirmare de înregistrare a gajului nr.173374 din 01.03.2012 (Vol.1 f.d: 71-74)
- Contract de gaj nr. 109 din 21.02.2012 (Vol.1 f.d: 75-77)
- Cerere de chemare în judecată în procesul de insolvabilitate (Vol.1 f.d:79-80)
- Proces-verbal de sechestru din 12.08.2014 copie (Vol.1 f.d: 82-83)
- Răspunsul Băncii sociale la notificarea din 22.03.2016 (Vol.1 f.d: 84)
- Raportul administratorului SRL Șalim&Co nr.4-24 din 15 decembrie 2016 (Vol.1 f.d: 88-90)
- Calculul sumei creditului, dobânzii, penalității pe Șalim & Co SRL, calculat pe perioada 12.12.2009 – 23.12.2015 (Vol.1 f.d: 91-92)
- Proces-verbal de examinare din 09.08.2017 (Vol.1 f.d: 93-94)
- Ordonanță 09.08.2017 (Vol.1 f.d: 95-96)
- Ordonanță de ridicare din 04.07.2017 (Vol.1 f.d: 97)
- Proces-verbal de ridicare din 04.07.2017 (Vol.1 f.d: 98)
- Act nr.6 din 04.06.2014 (Vol.1 f.d: 99-100)
- Încheiere din 18.08.2015 (Vol.1 f.d: 101)
- Notificare nr.184 din 26.08.2015 către Banca Socială (Vol.1 f.d: 102)
- Avize de recepție (Vol.1 f.d: 103)
- Act ne.5 din 16.10.2015 al IFS (Vol.1 f.d:104 -110)
- Raport de completare nr.239 din 15.11.2015 (Vol.1 f.d: 111-116)
- Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 16.11.2015 (Vol.1 f.d: 117)
- Notificare nr.255-4 din 30.11.2015 de la Banca Socială (Vol.1 f.d: 118)
- Act de inspectare financiară din 14.12.2015 (Vol.1 f.d: 119-126)

- Referință completată la contestație (Vol.1 f.d: 127-138)
- Ordin nr. 01 din 15.02.2016 (Vol.1 f.d: 139)
- Proces-verbal de inventariere din 19.02.2016 (Vol.1 f.d: 140)
- Notificare nr.4-14 din 22.03.2016 (Vol.1 f.d: 141)
- Tabel definitiv al creanțelor (Vol.1 f.d: 143)
- Proces-verbal de examinare a documentului din 15.08.2017 (Vol.1 f.d: 144-145)
- Ordonanță din 15.08.2017 (Vol.1 f.d: 146-147)
- Proces-verbal de ridicare din 27.06.2017 (Vol.1 f.d: 149)
- Titlu executoriu 2c-709/14 (Vol.1 f.d: 150)
- Cerere din 29.07.204 (Vol.1 f.d: 151)
- Procură nr.39 din 05.06.2014 (Vol.1 f.d: 152)
- Cerere din 12.08.2014 (Vol.1 f.d: 153)
- Proces-verbal din 12.08.2014 (Vol.1 f.d: 154)
- Proces-verbal de examinare a documentului din 13.09.2017 (Vol.1 f.d: 155-156)
- Informație nr.2886 cu privire la faptul că Stoica Igor nu se află la evidența medicului narcolog. (Vol.1 f.d: 162)
- Interpelarea Inspectoratului de Poliție Botanica (Vol.1 f.d: 165)
- Calcul dobânzi și penalități 12.12.2009-23.12.2015 (Vol.1 f.d:212-213)
- Proces-verbal de confruntare din 26.10.2017 (Vol.1 f.d: 214)

Volumul 2

- Proces-verbal de ridicare din 02.11.2017 (Vol.2 f.d: 2)
- Proces-verbal de sechestru din 12.08.2014 în original (Vol.2 f.d: 4)
- Inventarul activelor circulante ale firmei SRL „Șalim&CO" (Vol.2 f.d: 5)
- Confirmare de înregistrare a gajului din 01.03.2012 (Vol.2 f.d: 6-9)
- Proces-verbal de prezentare a învinuirii din 14.11.2017. (Vol.2 f.d: 11)
- Plângere în temeiul art.299/1 CPP c/p 2017970233 de la Stoica Igor (Vol.2 f.d: 48)
- Cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă în dosarul penal (Vol.2 f.d: 70-71)
- Procură nr. 28 din 02.07.2018 (Vol.2 f.d: 72)
- Procură nr. 29 din 02.07.2018 (Vol.2 f.d: 78-79)
- Procură nr.51 din 28.11.20118 (Vol.2 f.d: 83)
- Extras din Registru de Stat nr.7044 din 08.05.2018 (Vol.2 f.d: 85)
- Cerere privind admiterea acțiunii civile în cadrul procesului penal (Vol.2 f.d: 87-88)
- Cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă în dosarul penal (Vol.2 f.d: 89-90)
- Informație din 31.03.2016 de la SFS (Vol.2 f.d: 94)
- Certificat nr.01-26/12/5 din 07.08.2013 (Vol.2 f.d.95)
- Certificat nr.01-26/453 din 27.03.2013 (Vol.2 f.d: 96)
- Certificat nr.01-26/2520 din 19.10.2012 (Vol.2 f.d. 97)
- Acord adițional la contractul de subînchiriere din 02.05.2012 (Vol.2 f.d: 98)
- Act de predare primire din 31.07.2013 (Vol.2 f.d: 99)
- Contract de subînchiriere din 02.05.2012 (Vol.2 f.d: 100-109)
- Acord din 31.03.2013 (Vol.2 f.d: 110)
- Acord suplimentar nr.61/12 din 19.12.2011(Vol.2 f.d: 111)
- Contract de închiriere de bunuri nr.1106/2478 din 25.12.210 (Vol.2 f.d.112-113)
- Acord nr.3 din 31.12.2012 nr. 3 (Vol.2 f.d: 114)
- Contract nr.416 de închiriere a spațiului comercial din 01.05.2012 (Vol.2 f.d:115-117)
- Contract de închiriere a bunurilor nr.293 din 01.02.2012 (Vol.2 f.d.:118-126)

- Contract nr.401 de închiriere a spațiului comercial 01.05.2011 (Vol.2 f.d.:135-137)
- Contract de închiriere din 17.08.2010 (Vol.2 f.d: 138-141)
- Contract de închiriere de bunuri nr.2209 din 01.11.2009 (Vol.1 f.d: 145-148)
- Actul inspectării financiare tematice la CS „Șalim&Co" SRL din 14.12.2015 (Vol.2 f.d: 149-152)
- Decizie nr.2677/2/7 din 03.11.2015 (Vol.2 f.d: 153)
- Act nr.5-669412 (Vol.2 f.d: 154-158)
- Act nr.5-669413 (Vol.2 f.d. 159-162)
- Confirmare de înregistrare a gajului din 23.11.2010 (Vol.2 f.d: 163-164)
- Contract de gaj nr. 3662 din 22.11.2010 (Vol.2 f.d: 165-166)
- Anexa nr.1 la contractul de gaj nr. 3662 din 22.11.210 (Vol.2 f.d: 167-173)
- Încheiere nr.175-914/12 din 06.06.2012 (Vol.2 f.d: 174)
- Notificare nr.256-4 din 30.11.2015 către BC Eximbank (Vol.2 f.d: 177)
- Ordin nr. 01 din 15.02.2016 cu privire la inventariere (Vol.2 f.d: 178)
- Proces-verbal de inventariere din 19.02.2016 (Vol.2 f.d: 179-181)
- Tabel definitiv al creanțelor (Vol.2 f.d: 182)
- Fișa contului nr.224.1 pentru perioada 01.01.2010-11.08.2014 (Vol.2 f.d: 183-186)
- Referință completată (Vol.2 f.d: 187-198)
- Proces-verbal nr. 2 din 28.05.2018 (Vol.2 f.d: 199-201)

Volumul 3

- Tabel definitiv al creanțelor (Vol.3 f.d: 5-7)
- Cerere privind efectuarea expertizei (Vol.3 f.d: 34)
- Mostre semnătură Stoica Igor (Vol.3 f.d: 35-36)
- Cerere privind efectuarea expertizei repetate (Vol.3 f.d: 134-135)
- Raport de expertiză judiciară din 06.09.2024 cu nr. 1443-1449 (Vol.3 f.d: 160-186)
- Explicații scrise de la Stoica Igor (Vol.3 f.d: 235-245)

Volumul 4

- Plângere (Vol.4 f.d: 2-16)
- Contract de vânzare-cumpărare a cotelor de participare (Vol.4 f.d: 18-20)
- Act adițional cu privire la modificările și completările înscrise în Registrul de Stat al persoanelor juridice (Vol.4 f.d: 21)
- Decizie privind înregistrarea modificărilor din 13.03.2012 (Vol.4 f.d: 22)
- Extras din Registrul de Stat al persoanelor juridice din 13.03.2012 (Vol.4 f.d: 23-24-25)
- Proces-verbal nr. 4 din 08.12.2009 (Vol.4 f.d: 26)
- Confirmare de înregistrare a gajului din 01.03.2012 (Vol.4 f.d: 27-30)
- Contract de gaj nr. 109 din 21.02.2012 (Vol.4 f.d: 31-33)
- Extras de cont Eximbank din 19.12.2009 (Vol.4 f.d: 42)
- Ordin de plată nr. 3 din 18.12.2009 (Vol.4 f.d: 43)
- Ordin de plată nr. 130 din 18.12.2009 (Vol.4 f.d: 44)
- Informare nr.4-120 din 25.07.2025 (Vol.4 f.d: 45)
- Foto tabel (vol.4 f.d., 61-64).

Procedura de executare

- Cerere către Cațer Victor de la Banca Socială (f.d: 2)
- Procura nr. 39 (f.d: 3)
- Titlul executoriu 2c-709/14 în copie (f.d: 4)
- Informații SFS Șalim & Co (f.d: 8)

- Ordonanță de ridicare din 02.11.2017 (f.d: 16)
- Ordonanță de ridicare din 27.06.2017 (f.d: 17)
- Proces-Verbal de ridicare 27.06.2017 (f.d: 18)
- Cerere de luare spre păstrare ( f.d: 19)
- pozele efectuate de executor în procedura de executare (f.d: 20-71).

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin.1 Cod procedură penală, (1) Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Potrivit art. 390 alin.1 pct. 3) Cod de procedură penală, (1) Sentinţa de achitare se adoptă dacă: 3) fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin.(1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

În acest mod, instanța de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârșirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

Conform art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. alin. (1) şi (4) Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare,

de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1- 4 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile inculpaților Stoica Igor și Milaș ***** au fost încadrate în baza art. 251 din Codul penal (în redacția Legii nr. 177 din 25.07.2014), și anume, însuşirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tăinuirea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate ori utilizarea lor în alte scopuri, săvîrşită de o persoană căreia i-au fost încredinţate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor,

Instanța de judecată menționează că, prin modificările ulterioare conținutul art.251 Cod penal are în prezent următoarea redacție: însuşirea, înstrăinarea în cazurile nepermise de lege, tăinuirea bunurilor gajate, îngheţate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate, în proporţii mari, ori utilizarea lor în alte scopuri, săvârşită de o persoană căreia i-au fost încredinţate aceste bunuri sau care era obligată, conform legii, să asigure integritatea lor.

Audiind participanții la proces, instanța relevă, că probele administrate de către organul de urmărire penală, administrate în ședința de judecată și cercetate în cadrul ședinței de judecată, nu demonstrează, în acțiunile inculpaților Stoica Igor și Milaș ***** existența elementelor faptei prejudiciabile, și anume înstrăinarea și tăinuirea bunurilor sechestrate, săvîrșită de o persoană căreia i-au fost încredințate aceste bunuri, să asigure integritatea lor.

Potrivit art. 113 Cod penal al RM „se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Prin prisma doctrinei penale, obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracţiunii îl reprezintă bunurile gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate.

Latura obiectivă a infracţiunii în cauză constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiune. Această acțiune săvârșită asupra bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate, presupune următoarele modalități normative, cu caracter alternativ:1) însușire; 2) înstrăinarea în cazurile nepermise de lege; 3) tăinuire; 4) utilizare în alte scopuri. Prin „însușire” înțelegem întrebuințarea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate pentru satisfacerea unor trebuințe proprii ale făptuitorului sau pentru obținerea de către acesta a unor altor bunuri. Prin „înstrăinare”, se are în vedere transmiterea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate în folosul unor terțe persoane, sub formă de vînzare, donare, achitare în contul datoriei, etc. Prin „tăinuire” se are în vedere ascunderea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate de cei abilitați să le preia, să le vândă, să le treacă în proprietatea statului etc. Prin „utilizarea în alte scopuri” se înțelege după caz:1) descompletarea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate; 2) darea acestor bunuri în arendă,

chirie, etc., fără a le înstrăina; 3) operațiunile bancare efectuate în privința mijloacelor bănești gajate sau sechestrate, aflate în conturile băncilor, etc.

Latura subiectivă a infracţiunii analizate se caracterizează prin intenţie directă sau indirectă (în funcţie de cazul dacă modalitatea concretă a faptei prejudiciabile imprimă celor săvârşite parametrii unei infracţiunii formale sau a unei infracţiuni materiale).

Subiectul infracţiunii în cauză este 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). Persoana fizică sau juridică respectivă trebuie să aibă una dintre următoarele calități speciale: 1) persoana căreia bunurile gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate i-au fost încredințate; 2) persoană care are obligația, conform legii, să asigure integritatea bunurilor gajate, luate în leasing, sechestrate sau confiscate.

În același context, instanța de judecată, reține că obiectul material al faptei infracționale analizate la speță îl reprezintă bunurile puse sub sechestru de către executorul judecătoresc Cațer Victor prin procesul-verbal de sechestru din 12.08.20214, ( conform actului de învinuire), după cum urmează: jucării și accesorii pentru copii conform contractului de gaj nr. 109 din 21.02.2012 în valoare de 9082596,50 lei.

Latură obiectivă constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă potrivit învinuirii în acțiunea de înstrăinarea și tăinuirea bunurilor sechestrate, săvîrșită de Stoica Igor și Milaș ***** cărora li-au fost încredințate aceste bunuri și să asigure integritatea lor.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că atât din declarațiile inculpaților Stoica Igor și Milaș *****, cât și din declarațiile martorilor Cuprianov Iurie, Cațer Victor, Chirilov Vasile, Mocruha Roman și Crăciun Nadejda, precum și din celelalte înscrisuri examinate în cadrul judecării cauzei penale, nu rezultă că Stoica Igor și Milaș ***** ar fi înstrăinat și tăinuit bunurile asupra cărora executorul judecătoresc Cațer Victor a aplicat sechestru în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2c-709/14, emis la 21.07.2014 de Judecătoria Botanica, prin care s-a dispus sechestrarea bunurilor mobile ale debitorului SC „Șalim&CO" SRL. Dimpotrivă, din declarațiile administrate în ședința de judecată rezultă că bunurile supuse sechestrului nu au fost individualizate și identificate în mod corespunzător, fapt ce exclude posibilitatea stabilirii cu certitudine a unei eventuale înstrăinări și tăinuiri a acestora de către inculpați.

Astfel, potrivit art. 115 Cod de executare (în vigoare la data aplicării sechestrului) (1) Sechestrarea bunurilor constă în întocmirea unui proces-verbal în condiţiile art.118 din prezentul cod.(1[1]) Sechestrarea bunurilor se efectuează în limitele valorii revendicărilor ce se conţin în documentul executoriu şi ale cheltuielilor de executare. (2) Sechestrarea bunurilor debitorului persoană juridică se efectuează în prezenţa administratorului, a reprezentantului acestuia sau a unei persoane cu funcţie de răspundere a debitorului, iar în cazul gospodăriei ţărăneşti (de fermier) sau al întreprinderii individuale, în prezenţa debitorului ori a unui alt membru al gospodăriei sau, după caz, a unui membru de familie al fondatorului întreprinderii. Sechestrarea bunurilor debitorului persoană fizică se efectuează în prezenţa lui ori a reprezentantului său, ori a unui membru al lui de familie adult.

Conform art. 118 Cod de executare (în vigoare la data aplicării sechestrului) 1) Despre sechestrarea şi/sau ridicarea bunurilor se întocmeşte un proces-verbal în 3 exemplare, după modelul prevăzut la art.75 din prezentul cod. (2) În procesul-verbal se enumeră obiectele şi documentele sechestrate, indicîndu-se numărul, măsura, greutatea lor, genul, elementele de individualizare, gradul de uzură şi, pe cît este posibil, valoarea lor. În cazul valorilor mobiliare, se indică numărul, emitentul, preţul nominal şi alte date cunoscute la momentul sechestrării lor.

(3) Procesul-verbal de sechestrare şi/sau de ridicare a bunurilor se aduce la cunoştinţă tuturor persoanelor care participă la efectuarea acestor acte procesuale, fapt confirmat prin semnătura fiecăreia. Refuzul de a semna procesul-verbal se consemnează în acesta. (4) Dacă, în timpul aplicării sechestrului, debitorul sau alte persoane au încălcat ordinea publică ori au încercat să distrugă sau să ascundă bunurile, executorul judecătoresc va consemna în procesul-verbal aceste acţiuni, indicînd, totodată, şi măsurile pe care le-a întreprins. (5) Procesul-verbal de sechestrare și/sau de ridicare a bunurilor poate fi contestat în instanţă de judecată în termen de 7 zile de la data întocmirii sau comunicării lui, după caz.

Astfel, cu referire la modalitate de aplicare a sechestrului din 12.08.20214 (potrivit în actului de învinuire) instanța de judecată reține că prin declarațiile martorilor Cațer Victor, Mocruha Roman, Chirilov Vasile, Crăciun Nadejda cît și declarațiile inculpaților Stoica Igor și Milaș *****, bunurile asupra cărora s-a aplicat sechestrul au fost doar fotografiate, fără a fi numărate și identificate.

Totodată, potrivit procesul-verbal de sechestru din 12.08.20214, (arătat în actul de învinuire), s-a aplicat sechestru pe bunurile debitorului SC „Șalim&CO” SRL, locul aflării bunurilor este indicat: or. Chișinău, str. Muncești 29/1 (depozit), str. Decebal 99 (Elat), str. Pușkin 32 (Sun City), str. Moscova 19 (Fourchette), fapt ce nu poate fi reținut de către instanța de judecată, or potrivit contractelor anexate la materialele cauzei se atestă că la dată aplicării sechestrului contractele de arenda/subarenda încheiate cu SC „Șalim&CO” SRL încetase de drept sau reziliate pentru adresele or. Chișinău, str. Muncești 29/1 (depozit), str. Decebal 99 (Elat), str. Pușkin 32 (Sun City), str. Moscova 19 (Fourchette).

Faptul menționat este confirmat și de constatările cuprinse în actul Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 5-669412 din 05.09.2014, întocmit în privința SC „Șalim&CO” SRL. Potrivit acestui act, contractul de locațiune pentru depozitul situat în mun. Chișinău, str. Muncești nr. 29/1 a fost reziliat la 31.08.2013 și închis la 12.09.2013; contractul de locațiune pentru spațiul din str. Pușkin nr. 32 a fost închis la 12.07.2013; contractul de locațiune pentru spațiul din str. Decebal nr. 99 a fost reziliat la 11.03.2013 și închis la 09.04.2013; iar contractul de locațiune pentru spațiul din bd. Moscova nr. 19 a fost reziliat la 01.08.2013 și închis la 28.08.2013.

Aceeași concluzie rezultă și din poziția exprimată de administratorul insolvabilității, Cuprianov Iurii, al SC „Șalim&CO” SRL, în referința depusă la Curtea de Apel Chișinău în dosarul examinat de judecătorul Eugeniu Clim. În acest document sunt reflectate cheltuielile debitorului, iar pentru anul 2014 cheltuielile aferente chiriei și serviciilor comunale sunt indicate exclusiv în raport cu SA „Lemi Invest”, în baza contractului de locațiune doar pentru spațiul situat pe str. Arborilor nr. 21 (MallDova).

Totodată, acest fapt este confirmat și prin fotografiile efectuate în cadrul procedurii de aplicare a sechestrului, din care rezultă că executorul judecătoresc Cațer Victor a aplicat sechestru asupra bunurilor aflate în magazinul companiei „Finansoft”.

În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reține și declarațiile martorului Cuprianov Iurie, administratorul insolvabilității SC „Șalim&CO” SRL, depuse în cadrul ședinței de judecată „...Bunurile de pe adresele indicate în procesul verbal de aplicare a sechestrului nu aparțineau firmei Șalim, doar o adresă avea tangență cu această firmă. Datele confirmative, adică actele de reziliere a contractelor, sunt anexate la actele prezentate”, cît confirmarea nr. 4-120 din 25 iulie 2025 eliberată de către acesta în calitate de lichidator a SC „Șalim&CO” SRL, ce atestă că la data de 14.08.2014 sine costul total a mărfii ( jucării și alte mărfuri pentru copii) aflate în stoc a constituit 895015,18 lei, fără TVA.

Instanța va da o apreciere critică declarațiilor martorului Cațer Victor, potrivit cărora, la aplicarea sechestrului, bunurile au fost identificate în conformitate cu contractul de gaj, deoarece aceste afirmații nu sunt susținute de probe. În cadrul examinării cauzei nu a fost prezentată nicio listă a bunurilor sechestrate care să conțină elemente de identificare individuală, astfel încât nu poate fi verificată corespondența dintre bunurile pretins sechestrate și cele indicate în contractul de gaj.

În susținerea poziției că bunurile pretins puse sub sechestru nu au fost identificate, numărate și evaluate cu respectarea exigențelor legale, urmează a fi analizate și circumstanțele concrete în care a fost efectuată măsura procesuală. Astfel, potrivit procesului-verbal de aplicare a sechestrului din 12.08.2014, la care se face referire în actul de învinuire, acțiunea procesuală a început la ora 09:00 și s-a încheiat la ora 12:05, având o durată totală de doar 3 ore și 5 minute.

Or, raportat la volumul și valoarea bunurilor pretins sechestrate, respectiv bunuri estimate la suma de 9082596,50 lei, un asemenea interval de timp apare ca fiind insuficient și nerezonabil pentru realizarea tuturor operațiunilor necesare impuse de lege. În mod firesc, identificarea fiecărui bun presupune examinarea acestuia, stabilirea denumirii, caracteristicilor individuale, cantității, apartenenței și stării sale. Ulterior, pentru întocmirea unei inventarieri reale și complete, fiecare categorie de bunuri trebuie numărată și consemnată distinct în actul procedural.

Mai mult decât atât, stabilirea valorii bunurilor nu reprezintă o operațiune formală, ci una care necesită existența unor date obiective privind prețul fiecărui articol sau al fiecărei categorii de produse. În speță, bunurile vizate erau constituite din „jucării și accesorii pentru copii”, categorie care, prin natura sa, cuprinde o gamă extrem de variată de produse, diferențiate prin model, producător, dimensiuni, caracteristici și valoare comercială. În asemenea condiții, determinarea valorii totale a bunurilor la suma exactă de 9082596,50 lei ar fi presupus verificări minuțioase, confruntarea cu acte contabile, facturi, registre de evidență sau alte documente justificative.

Prin urmare, este dificil de conceput că, într-un interval de numai 3 ore și 5 minute, executorul judecătoresc ar fi reușit să identifice toate bunurile, să stabilească numărul acestora, să le descrie corespunzător și să determine valoarea lor exactă, în condițiile în care valoarea totală depășea 9 milioane de lei.

Această discrepanță evidentă dintre volumul operațiunilor care trebuiau efectuate și timpul efectiv consemnat în procesul-verbal ridică serioase dubii cu privire la caracterul real, complet și efectiv al activităților de identificare, inventariere și evaluare a bunurilor. În consecință, există motive rezonabile pentru a pune la îndoială exactitatea și credibilitatea datelor consemnate în actul procedural, inclusiv în ceea ce privește cantitatea și valoarea bunurilor pretins sechestrate. În lipsa unor dovezi clare care să demonstreze modalitatea concretă în care au fost efectuate aceste operațiuni într-un termen atât de restrâns, concluzia că bunurile au fost efectiv identificate, numărate și evaluate în conformitate cu cerințele legii nu poate fi considerată suficient fundamentată.

În baza probelor administrate și apreciate în ansamblul lor, instanța constată, în speță, lipsa laturii obiective a infracțiunii imputate. Astfel, organul de urmărire penală nu a demonstrat prin probe concludente, pertinente faptul că inculpații Stoica Igor și Milaș ***** au săvârșit acțiuni de tăinuire și înstrăinare a bunurilor sechestrate.

Or, din materialele cauzei nu rezultă cu certitudine care anume bunuri au fost puse sub sechestru, nefiind stabilite și individualizate caracteristicile acestora, precum numărul, cantitatea, greutatea, natura, genul și alte elemente de identificare. Ca urmare, nu a fost demonstrat care

bunuri au fost efectiv transmise spre păstrare inculpaților, astfel încât să poată fi reținută existența elementelor constitutive ale infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța reține că organul de urmărire penală nu a administrat probe suficiente și pertinente care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, care anume bunuri au fost pretins înstrăinate și tăinuite de către inculpații Stoica Igor și Milaș *****. Din materialele cauzei nu rezultă în mod clar și neechivoc identificarea bunurilor ce constituie obiectul pretinsei infracțiuni, lipsind indicarea concretă a naturii acestora, a caracteristicilor individualizante, a valorii, precum și a circumstanțelor în care acestea ar fi fost înstrăinate și tăinuite.

Instanța subliniază că simpla afirmare a existenței unor bunuri sechestrate și invocarea generică a pretinsei lor înstrăinări și tăinuiri nu poate suplini obligația organului de urmărire penală de a formula o învinuire clară, precisă și concretă, însoțită de probe care să permită stabilirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii imputate. Or, dreptul la apărare și exigențele unui proces echitabil impun ca persoana acuzată să cunoască în mod exact și detaliat faptele care i se impută, inclusiv identificarea bunurilor ce formează obiectul material al infracțiunii.

Subsecvent, la acest capitol jurisprudența CtEDO, menționează că, formularea învinuirii în privința unei persoane trebuie să fie concretă, cu suficientă claritate pentru ca persoana învinuită să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile sale care intră sub incidența învinuirii și respectiv să-și poată formula poziția de apărare, iar aceasta ar semnifica respectarea dreptului la un proces echitabil.

În aceste condiții, instanța constată că acuzația formulată împotriva inculpaților Stoica Igor și Milaș ***** are un caracter general și insuficient individualizat, nefiind indicat care bunuri au fost înstrăinate și tăinuite, când și în ce modalitate s-ar fi realizat aceste acțiuni, precum și contribuția concretă a fiecărui inculpat la săvârșirea faptelor imputate. O asemenea omisiune afectează caracterul determinat al învinuirii și face imposibilă verificarea existenței elementelor de fapt necesare pentru angajarea răspunderii penale.

Prin urmare, instanța apreciază că acuzarea nu a demonstrat prin probe pertinente, concludente și suficiente existența faptei în modalitatea descrisă în actul de învinuire, dubiile existente urmând a fi interpretate în favoarea inculpaților, conform principiului in dubio pro reo.

Latura subiectivă a infracţiunii analizate se caracterizează prin intenţie directă sau prin intenţie directă ori indirectă, (în funcţie de cazul dacă modalitatea concretă a faptei prejudiciabile imprimă celor săvârşite parametrii unei infracţiuni formale sau ai unei infracţiuni materiale).

La caz, instanța de judecată reține că în speță lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 251 din Codul penal, atâta timp cît nu a fost probată înstrăinarea și tăinuirea bunurile aflate sub sechestru de către inculpații Stoica Igor și Milaș *****, or, necunoscând care anume bunuri sînt sechestrate nu poți să le înstrăinezi intenționat.

Totodată, instanța de judecată constată că inculpații Stoica Igor și Milaș ***** sunt vorbitori de limbă rusă și nu cunosc limba de stat în care a fost întocmit actul procesual de către executorul judecătoresc. Prin urmare, pentru garantarea exercitării efective a drepturilor lor procedurale și pentru înțelegerea deplină a conținutului actului, executorul judecătoresc era obligat să le asigure asistența unui interpret. Cu toate acestea, din conținutul procesului-verbal nu rezultă că o asemenea măsură ar fi fost întreprinsă sau că dreptul respectiv le-ar fi fost explicat și asigurat.

În acest caz este relevantă și Jurisprudența CEDO care în cauza de referinţă Brozicek c. Italiei, Marea Cameră a Curţii a hotărât că dacă acuzatul este un cetăţean ce nu înţelege limba de

stat, autoritățile naționale sunt obligate să-i furnizeze informația în limba corespunzătoare, cu excepția cazului dacă ele pot dovedi că acuzatul cunoaște într-o manieră suficientă limba de stat.

Mai mult, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.1443-1449 din 06 septembrie 2024 s-a concluzionat: „Cele opt semnături din numele Stoica Igor din Procesul-verbal de sechestru întocmit de Biroul executorului judecătoresc Victor Cațer, datat cu 12.08.2014 (o semnătură pe aversul filei și 7 semnături pe reversul filei), *cusut la cauza penală nr.1-851/2018 volumul II, fila nr.4, au fost executate de către însuși Stoica Igor, a cărui modele de semnături/scris au fost prezentate.*

La rubrica *„întocmit la”* a Procesului-verbal de sechestru întocmit de Biroul executorului judecătoresc Victor Cațer despre aplicarea sechestrului pe bunurile mobile ale debitorului SC „SALIM&CO” SRL, datat cu 12.08.2014, *au fost efectuate modificări ale conținutului inițial a inscripțiilor cifrice prin adăugare de text, anume, actualele cifre 1,2,0 și 8 au fost dedublate.*

Conținutul inițial în rubrica *„întocmit la”* a Procesului-verbal de sechestru întocmit de Biroul executorului judecătoresc Victor Cațer despre aplicarea sechestrului pe bunurile mobile ale debitorului SC „SALIM&CO” SRL, datat cu 12.08.2014, a fost următorul: prima cifră a datei - ”1”, a doua cifră a datei - ”2”, cifrele lunii ”??”. De stabilit conținutul inițial al cifrelor lunii (actualelor ”08”) nu a fost posibil, deoarece nu se pot explica indicii topografici înregistrați pentru cifra ”0”, iar în cazul cifrei ”8” - din motivul dedublării multiple.

*Modificările conținutului inițial în rubrica *„întocmit la”* a Procesului-verbal de sechestru întocmit de Biroul executorului judecătoresc Victor Cațer despre aplicarea sechestrului pe bunurile mobile ale debitorului SC „SALIM&CO” SRL, datat cu 12.08.2014, au fost executate cu pixuri diferite, anume: cifra ”0” - cu un pix, cifrele ”1, 2, 8” - cu alt pix, ambele diferite de cel cu care s- au executat manuscrisele de pe aversul și reversul actului în litigiu.

În temeiul art. 88 alin (3), p.2) CPP, prezint refuzul soluționării întrebării despre perioadă, din lipsa datelor necesare ( detalii a de vedea în text, la pag. 8).”

Astfel, din concluziile raportului de expertiză judiciară rezultă în mod neechivoc că asupra conținutului procesului-verbal au fost efectuate modificări ulterioare întocmirii documentului. Concluzia expertului privind intervențiile asupra câmpurilor documentului relevă faptul că informațiile consemnate nu au rămas în forma lor inițială, existînd alterări ale conținutului acestora.

Acest aspect afectează autenticitatea, integritatea și credibilitatea procesului-verbal, întrucât un act oficial trebuie să reflecte cu exactitate și fără intervenții ulterioare situația constatată la momentul întocmirii sale. Modificarea conținutului unor câmpuri ale documentului creează dubii serioase cu privire la veridicitatea datelor înscrise și la respectarea cerințelor legale privind întocmirea și păstrarea actelor oficiale.

În condițiile în care expertiza a confirmat existența unor intervenții asupra conținutului procesului-verbal, valoarea probatorie a acestuia este diminuată considerabil, iar informațiile consemnate în document nu mai pot beneficia de prezumția de autenticitate și exactitate de care se bucură, în mod obișnuit, actele oficiale.

În consecință, orice concluzie întemeiată pe acest proces-verbal trebuie apreciată cu rezervă, iar dubiile generate de alterarea conținutului urmează a fi interpretate în favoarea persoanei împotriva căreia documentul este invocat.

În continuare, instanța relevă că, potrivit art.52 Cod penal, se consideră componență de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive a infracțiunii, iar în condițiile când din învinuirea adusă lipsesc

caracteristici care sunt obligatorii pentru componența de infracțiune, instanța de judecată urmează să pronunțe o hotărâre de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

Instanța reține că, potrivit art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale, de către o instanță independentă, imparțială și instituită de lege, care urmează să se pronunțe asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În acest sens, instanța subliniază că principiul prezumției de nevinovăție, consacrat atât de Convenție, cât și de legislația procesual penală internă, impune ca vinovăția inculpaților să fie stabilită exclusiv pe baza unor probe pertinente și concludente, administrate în condiții de contradictorialitate și nemijlocire, care să înlăture orice îndoială rezonabilă.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța constată că afirmațiile și concluziile organului de urmărire penală cu privire la vinovăția inculpaților Stoica Igor și Milaș ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal au un caracter preponderent declarativ și nu sunt susținute de un ansamblu probatoriu coerent, complet și suficient pentru a fundamenta o soluție de condamnare.

Instanța nu își poate întemeia hotărârea doar prin preluarea concluziilor urmăririi penale, ci exclusiv pe probele administrate în fața sa, cu respectarea garanțiilor procesuale prevăzute de art. 6 CEDO.

În aceste condiții, instanța apreciază că nu este întrunit standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă, impus în materie penală, motiv pentru care se impune aplicarea principiului in dubio pro reo.

Pentru considerentele expuse, instanța urmează să pronunțe o sentință de achitare în privința inculpaților Stoica Igor și Milaș *****, în temeiul dispozițiilor legale incidente.

Vis a vis de latura civilă, ținând cont de prevederile art.387 alin.(2) pct.2) Cod procedură penală, potrivit cărora, în cazul când se dă o sentinţă de achitare, instanţa, nu se pronunţă asupra acţiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sânt întrunite elementele infracţiunii, instanța de judecată lăsa fără soluționare acțiunea civilă înaintată de BC „Banca Socială” SA privind repararea prejudiciului material.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15 Cod procedură penală la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la revocarea, înlocuirea sau aplicare măsurii preventive în privinţa inculpatului.

Se constată că, măsura preventivă, obligarea de nepărăsire a localității aplicată inculpatului Milaş ***** *****, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Botanica, la data de 10.10.2017, a expirat de drept.

În privința inculpatului Stoica********** măsură preventivă nu a fost aplicată.

Corpuri delicte la dosar nu au fost anexate.

Cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art. art. 340, 384, 387, 390 alin.(1) pct. 3), 392-394, 396 Cod procedură penală, instanţa de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

Se achită Stoica**********, a.n. *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de 251 Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

Se achită Milaş ***** *****, a.n. *****, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de 251 Cod penal, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

În conformitate cu prevederile art.387 alin.(2) pct.2) Cod procedură penală se lasă fără soluționare acțiunea civilă înaintată de BC „Banca Socială" SA privind repararea prejudiciului material.

Sentinţă cu drept de apel în termen de 15 zile din data pronunțării sentinței motivate, la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Sentinţa motivată pronunţată în şedinţă publică la 10.06.2026.

Preşedinte de şedinţă
Judecătorul Octavian DVORNIC